

tabor 2

taborniška revija
letnik XLIX

2005
560 SIT

AKTUALNO

4	Tema meseca
6	Taborniške novice
8	Klepet
10	Taborniški vestnik
13	Kolumna
14	Anketa
16	Mednarodna stran

POTEPANJA

17	Od rodov
18	Glas Jelovice
20	ZOT
22	Intervju
25	Tabor na obisku

STROKOVNO

28	Predstavitve rodov
29	Kosobrinovi pripravki
30	Astronomija
31	Taborniška fotografija
32	Koktajli
32	ŽVN
34	Orientacija
35	Taborniška znanja
36	Nasveti vodjem
37	Adrenalin

RAZVEDRILO

38	Iz taborniške pesmarice
39	SOS
40	Faca
41	Karikatura
42	Dotik
43	Ježkov kotichek
44	Fotostrip
46	Igra
46	Rebus
46	Stric volk
47	Nagradna križanka

KDAJ?**KAJ?****KDO?**

22. februar	Dan ustanovitelja Founder's day/thinking day	www.scout.org www.waggs.org
11. - 13. marec	Seminar za organizatorje in izvajalce taborjenj	pisarna ZTS (01/300 08 20) ZTS@rutka.net
12. marec	Fotoorientacija MZT (MZT in RHV)	anabritovsek@hotmail.com
19. marec	Dan KO (Dan komisije za taborniški program)	kopr.rutka.net
19.-20. marec	Nočno orientacijsko tekmovanje (RMT Ljubljana)	not.rutka.net
2. april	Škalska liga, ka te briga. (RJZ Velenje, četa Divji volk, Škale)	skalska.rutka.net rokmiklavzina@yahoo.com
22. april	Dan tabornikov	
23. april	Taborniški feštilval (MZT; Ljubljana, park Tivoli)	festival.rutka.net muc@rutka.net

22. februar - Svetovni dan razmisleka

Zanimive informacije najdete na spletni strani Svetovnega združenja vodnic in skavtinj (WAGGS) <http://www.waggs-world.org/fundraising/thinkingday/index.html>.

Tema letošnjega dneva razmisleka je spoznavanje različnih kultur skozi njihove prehrabene navade; kakšne jedi so najpogostejše na jedilniku (in tudi recepti za pripravo), katere sestavine uspevajo v njihovem okolju, kakšne so prehranjevalne navade in še veliko drugega. Je pa prehrana rdeča nit, ki vodi tudi do razmisleka o ljudeh (in predvsem otrocih in mladini), ki živijo v pomanjkanju in lakoti. Nerodovita zemlja, pomanjkanje vode in revščina vodijo v podhranjenost, ta pa je razlog za veliko umrljivost že v zgodnjih letih.

Razmišljanje samo po sebi pa ni dovolj; potrebna je akcija. Zato svetovno združenje tudi letos z donacijami skavtinj celega sveta oblikuje denarni sklad, iz katerega bo financiralo razvojno naravnane projekte (namakalni sistemi, napredna pridelava hrane, investicije v predelovalno industrijo, učinkovita raba energije, hrana in vitamini za dojenčke in drugo). Pridruži se tudi ti.

taborniška revija
 letnik XLIX 2005

V.D. glavnega in odgovornega urednika: Aleš Cipot.

Pomočnik urednika: Miha Bejek.

Urednik fotografije: Blaž Verbič.

Predsednik izdajateljskega sveta: Igor Bizjak.

Novinarji in sodelavci: Barbara Bačnik, Maruša Baša, Jaka Bevk, Aljoša Bizjak, Sergeja Bogovič, Jure Brankovič, Tina Bržan, Meti Buh, Borut Cerkvenič, Tanja Cirkvenič, Ajda Drozg, Miha Eder, Jure Habjanič, Tomaž Hudomalj, Irena Jeretina, Klemen Kenda, Primož Kolman, Blaž Kovačič, Jernej Kovačič, Daša Lamut, Frane Merela, Dušan Petrovič, Tadej Pugelj, Tone Simončič, Aleš Skalič, Iris Skrt, Matic Stergar, Tomaž Sinigajda, Katjuša Šave, Goran Tomšič in Jasna Vuradin Popovič.

Lektoriranje: Špela Gorup.

Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport Republike Slovenije.

NASLOV UREDNIŠTVA:

Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: <http://www.zts.org>.

Cena posameznega izvoda je 560 SIT, letna naročnina je 4900 SIT, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372.

Rokopisov in fotografij ne vračamo.

Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto.

Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu.

DDV je vračunan v ceno.

Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana.

Številka je bila tiskana v nakladi 1800 izvodov.

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792. ISSN 0492-1127

Naslovnica: Marko Svetličič.

Turna smuka ponuja svojevrsten stik z naravo.

UVODNIK

Ob Dnevu razmisleka

Smo tik pred dnevom razmisleka. Tako ga vsaj poimenujejo v Svetovnem združenju vodnic in skavtinj (WAGGGS). Pa saj je vseeno; dan razmisleka ali dan ustanovitelja, v teh dneh si zastavljam številna vprašanja.

Zakaj kar naprej sklepamo odločitve, ki nam dolgoročno škodijo? A je res potrebna maksimalizacija učinkov v korist bogatih in/ali velikih rodov? Kaj se bo dogajalo z majhnimi rodovi? Nam je res vseeno za njihovo usodo? Kaj pa če tudi velike in/ali bogate nekoč čaka majhnost in usoda, ki danes preti majhnim? Se še spomnite, da se stvari v življenju dogajajo ciklično?

Zakaj se večina članov rodov identificira zgolj s svojim rodom in se ne počutijo del velike družine? Kaj nam pomeni pripadnost gibanju? Nam zgodovina pomeni tradicijo ali oviro v razvoju organizacije?

Če je Zveza tabornikov nepridobitna organizacija, zakaj potem razmišljamo na tipično pridobiten način? Zakaj želimo tržiti svoje znanje in izkušnje na trgu? Zakaj so v nekaterih rodovih pozabili na delovanje svoje baze, hkrati pa odgovorna oseba veselo trži taborno hišico rodu, ki obstaja le še na papirju? A se Baden Powell zaradi tega obrača v grobu?

Kaj če bi ponovno preverili, zakaj smo zbrani v taborniški organizaciji? Kaj je zares naš namen in poslanstvo?

Aleš Cipot

KOLUMNA

Dan razmisleka

"Napiši uvodnik na temo 22. februar, Dan razmisleka; ti si v Taboru že večkrat obeležil ta skavtski praznik", me je po telefonu nagovoril Aleš, urednik revije. "Sicer se bom moral sam zakopati v stare Tabore." Res sem že večkrat pisal o tem in sem torej lahko prevzel to nalogo.

Potem sem se usedel pred računalnik in začel razmišljati, kaj naj napišem - o dnevu razmisleka. Razmišljal sem in razmišljal, misli so se podile po podstrešju in tekal sem za njimi, da bi ujel kakšno in jo spravil v računalnik. Brez uspeha, tipkovnica je ostala nema. Potem pa preblisk. Bistvo razmisleka je namreč razmislek sam. In razmislek ni tuhtanje o možnostih, načrtovanje prihodnosti ali meditiranje; to je razmislek na globoki ravni. Gre za razmišljanje o stvareh, ki se dotikajo nas samih in so na nek način v povezavi z drugimi ljudmi. Pa ne mislim samo družino, sorodnike in prijatelje, ki nas obkrožajo. Gre za celotno vrsto, katere pripadniki smo. V bistvu gre za medčloveške odnose, odnos do bližnja in bede današnje civilizacije: dosežkov v znanosti in krhkosti ob naravnih katastrofah, bogatenja bogatih in umiranje revnih, tehnoloških dosežkov in pustošenja vojn, materialnega blagostanja in odsotnosti sočutja ...

Še bi lahko nadaljeval, vendar imam občutek, da je sedaj na kosti ravno dovolj mesa za glodanje. Preveč mesa bi te namreč nasitilo in ne bi več imel želje po iskanju novih kosti. Razmislek je nekaj osebnega, nekaj kar te žene naprej. Nekaj, kar pusti odtis v tvoji duši in najde pot na površje kot ravnanje, delovanje in življenje samo. In takrat se deli, množi in ustvarja dobiček; tisti, ki bo vsej človeški vrsti omogočil človeka vredno in dostojno življenje.

Pugy

22. februar, dan ustanovitelja ali dan razmisleka?

Dve organizaciji, dve aktivnosti, en datum. Le zakaj si dve veliki svetovni mladinski organizaciji delita isti datum? Odgovor je preprost in zanimiv. 22. februar je namreč rojstni datum tako ustanovitelja Svetovne organizacije skavtskega gibanja (WOSM) lorda Badena Powella, kakor tudi ustanoviteljice Svetovnega združenja vodnic in skavtinj (WAGGGS) Olave Baden Powell.

Skavtsko gibanje obeležuje 22. februar kot dan ustanovitelja - Founders Day in ob tem dnevu ne organizira večjih akcij.

Združenje vodnic in skavtinj, pa obeležuje ta dan, kot dan razmisleka - Thinking Day. Za WAGGGS je to zelo pomembna aktivnost, katere namen je tudi zbiranje sredstev za pomoč in razvoj združenja. Pomembna je tudi zato, ker je to ena od dveh akcij, ki potekata na svetovnem nivoju.

Ne ozirajoč se dejstva pa lahko tudi člani naše organizacije izkoristimo ta dan za razmislek o svojem udejstvovanju v gibanju, prijateljih, ki smo jih spoznali in o svetu okoli sebe.

Čez dve leti bomo obeleževali stoletnico ustanovitve skavtskega gibanja in stopenjdeseto obletnico rojstva ustanovitelja kot del velike svetovne družine. Pa se res počutimo kot del te družine? Kako močna je pripadnost članov rodov do taborniškega gibanja v Sloveniji? Ali res vidimo le do ograje svojega mesta? Kaj lahko storim za prijatelja v stiski?

Vprašanje za razmislek je več kot dovolj, izzivov pred nami pa tudi. Izkoristimo dan ustanovitelja za razmišljanje o novih izzivih za organizacijo in o sodelovanju tako v organizaciji kakor tudi z drugimi.

Blondi

Dragi Robert Stephen- son Smyth Baden Po- well,

Pomoč sočloveku je tudi način, da obeležimo 22. februar

Nina Arnuš in Tine Radinja sta v zadnjih mesecih prejšnjega leta obiskala Šri Lanko. Na otok imata same lepe spomine: od novih prijateljev, ki sta jih srečala, kovanja v toplem morju, "surfanja" na valovih, palm, ki rastejo tako kot pri nas smreke, neskončnih čajnih plantaž, do slonov, ki so jima jih pustili božati ... Spoznala sta tudi Chantu, ki ju je v prvih dneh počitnic povabila na praznovanje svojega rojstnega dne, nato pa sta zadnje dni potovanja preživela v hiši njene družine in uživala gostoljubje v obmorski vasi Mirissi. Ko sta 26. decembra slišala strašno novico o tem, kaj se je zgodilo v JV Aziji, sta trepetala, kaj se je zgodilo z novimi prijatelji. Cel teden sta spremljala novice, brskala po internetu, pisala maile in "klicarila". Za novo leto pa so jima podarili čudovito darilo: vsi so se javili, da so živi in zdravi ter srečni, čeprav jim je odneslo vse ... Kmalu po tistem sta se odločila, da začneta zbirati denar za Chantu. Akcija je stekla in v teh dneh ji nameravata nakazati sredstva, da si bodo Chantu in njena družina zgradili nov dom in kakšno sobo, ki jim bo omogočala preživetje ter bo nudila udobje popotniku, ki bo prišel mimo.

A.C.

ostalo je zapisano, dragi Baden Powell, da si nekoč zaskrbljeno izjavil, da te birokratizacija in institucionalizacija razvoja taborništvu malce skrbi in ob tem zaklical: "Mi smo gibanje, ne organizacija!". Si bil zaskrbljen tudi ob zapletih pri ponovnem članstvu ruske (nacionalne) taborniške organizacije v WOSM-u, ki je dvignil nemalo prahu v nekaterih evropskih članicah? Kaj pa se ti podi po glavi, ko od tam na oni strani poslušáš razglabljanja na velikih taborniških konferencah o takih in drugačnih razlogih za izključitev ali delni suspenz nacionalnih organizacij držav kot so Nova Gvineja, Etiopija, Albanija, Centralna Afriška republika, Liberija, Sirija, Iran in velikih obrazložitvah o (ne)demokratičnosti le-teh?

Veš morda ti, Baden Powell, katera je tista podoba tabornika, ki jo želimo kazati navzven? Pravijo, da je podoba vzrok in posledica našega članstva. Čisto zares, povej Baden Powell, se kdaj tam na okroglih mizah v tvoji neskončnosti nasmejete našim zabavnim argumentom o tem, kaj ti je dovoljeno početi s krojem v javnosti in koliko več ti je tolerirano samo z rutko okoli vratu? Morda je to le dvočlčnost v imenu taborniške iluzije, ker ne znamo in ne želimo reči bobu bob. Je gibanje, v katerem smo odrasli, le naš ideal? Ali utopija, da bo nekoč sprejemanje deklet v taborniške vrste samoumevno v vseh evropskih državah, ki se kokakola generaciji zdijo nosilke takozvanega napredka človeštva?

Da ne pozabim, vse najboljše! Nismo pozabili, da si na svet privekal tistega dvaindvajsetega februarja v letu 1857. Čez slabi dve leti pa bo minilo celo stoletje odkar si organiziral prvi tabor tam na tistem otoku. Ne pozabi si zabeležiti, da bomo skupni trenutek pričakali 1. avgusta leta 2007 in iz vseh kotičkov sveta zrlj v sončni vzhod in bili eno. Eno bomo tudi s tistimi našimi tabornicami muslimanske veroizpovedi, ki si bodo morale pokrivati svoj obraz ali tistimi, ki še zmeraj iščejo svoje sorodnike po obalah jugovzhodne Azije. Zato, dragi B. P., ne skrbi, potrudili se bomo, če ne prej, si bomo takrat ponovili našo obljubo in se zamislili nad tem, kaj smo, in se z novim dnem pognali v novo taborniško stoletje.

S taborniški pozdravi,

Tina.

TABORNIŠKE NOVICE

DanKO

Komisija za taborniški program organizira 19. marca akcijo, s katero se želi zahvaliti izvajalcem taborniškega programa za njihov trud in prostovoljno udejstvovanje v širšem družbenem interesu.

DanKO bo udeležence z vlakom popeljal med novosti na področju izvajanja taborniškega programa, primere dobrih praks in nagrado Skavt Peter ter med dosežke v zadnjem letu.

Tina Bržan

Seminar evropskih skavtov

Od 20. do 23. januarja se je na Nizozemskem, točneje v kraju Ermelo, odvijal seminar evropskih skavtov na temo prepoznavnosti izkušenj pridobljenih skozi prostovoljno delo. Še bolj konkretno pa smo se znotraj teh okvirjev udeleženci iz 19 držav pogovarjali o boljši prepoznavnosti neformalnega izobraževanja, kamor spada tudi taborniško udejstvovanje. V luči tega, da bi temu posvečali več pozornosti tako v naši organizaciji kot tudi na področjih družbene prepoznavnosti, imamo možnost slediti nekaterim dobrim praksam v tujini in oblikovati nekakšen certifikat, ki bi točneje določal, katere kompetence, znanja in sposobnosti mlad človek pridobi tekom let opravljanja funkcije vodnika, načelnika ali mentorja. Na nas pa je, da se teh kompetenc zavemo in se jih naučimo uporabljati, ko nastopamo kot prosilci zaposlitve.

Bača in Silos

Vaše zimovanje v marčevskem Taboru

Se odpravljate na rodovo, vodovo, družinsko zimovanje? Tudi nas zanimajo vaše nepozabne dogodivščine. Pošljite dve najboljši fotografiji in opis dogajanj na zimovanju v največ 1000 znakih Wordovega besedila. **Naslov:** tabor@rutka.net. **Do kdaj?** Čimprej!

Uredništvo

Zimovanje = zakon

Taborniki RSD Krško smo zadnji vikend v januarju izkoristili za krajše zimovanje na Bledu, kjer smo se potepali in raziskovali. Najprej smo bili po nastanitvi v domu žrtve velikega krsta, ki so nam ga pripravili vodniki. Vse lepo in prav, ampak kazenske žlice velike pojedinosti bi bile lahko boljšega izvora. Ampak važno je, da smo preživel.

V soboto smo šli do Bleskega gradu in si Bled ogledali še z druge perspektive. Po toplem počitku popoldne, ki je bil za nekatere precej naporen, pa smo imeli "sprehod" okoli jezera, ki bi ga marsikateri udeleženec poimenoval kar pohod okoli jezera, saj smo se sprehajali kar dve uri in pol - to pa je precej odgovarjalo sveže zaljubljenim.

Zadnji večer smo zaključili še s pravo taborniško poroko in žuriranjem v spalkah po pogradih. Ker smo pozno zaspali, smo zjutraj res težko vstali, a račke vseeno nahraniti smo šli, preden po kosilu domov smo odhiteli mi.

Sergy

Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu tabor@rutka.net. Rok oddaje člankov za marčevsko številko je 25. februar.

Uredništvo

Novi vodniki v Pomurju

Zveza tabornikov Pomurja je v letošnjem taborniškem letu začela že z drugim vodniškim tečajem. Prvi je bil v jesenskih počitnicah, uspešno ga je zaključilo 5 novih vodnikov MČ.

Tokratnega tečaja, ki poteka po vikendih, se udeležuje 12 bodočih vodnikov iz vseh treh pomurskih rodov. Tečaj bodo udeleženci zaključili na motivacijskem taboru poleti.

Ta vodniški tečaj pa je po svoje prelomen tudi drugače. Z njim se od svoje funkcije pomočnika območnega načelnika za vzgojo kadrov poslavlja Simona Topolinjak, ki je bila zadnjih nekaj let odgovorna za izobraževanje vodij v Pomurju, njeno uspešno delo pa prevzema Saša Pergar. Po drugi strani pa s tem uvajamo nov model vodniških tečajev, kjer smo uspeli teoretični del strniti v nekaj dni, praktični del pa izvedemo v obliki motivacijskega tabora. Za tiste vodnike, ki delajo z GG-ji, pa bomo pripravili posebni del usposabljanja, ki ga bomo izvedli prvič nekje jeseni.

Amerikanec

ŠKLTB 2004 - Škalska Liga, Ka Te Briga 2005

Četa Škale Divji volk iz Škal pri Velenju (rod Jezerki zmaj - Velenje) letos že petič zapored organizira šaljivo taborniško tekmovanje, ŠKLTB.

Če ne verjamete, da bo tekmovanje res šaljivo, vas bo že sam datum, 2. april 2005, prepričal, da je temu res tako.

Pa še nekaj informacij o tekmovanju ...

Vsi tisti, ki imate dovolj energije in radi ponočujete, ste vabljeni že v petek, dan prej. Prespali bomo v telovadnici OŠ Škale. Da pa večer ne bo šel v prazno, bomo zato poskrbeli prav na svojevrsten način! Na tekmovanje vabimo tudi člane ZSKSS in ZBOKSS!

Tudi letos bo v okviru humanitarne akcije, ki jo izvaja slovenska vojska, imelo tekmovanje humanitarno noto.

Vsi, ki smo vas prepričali, se lahko prijavite že danes in sicer na:

- Tel.: 041/519-744 (Rok Miklavžina)
- <http://skalska.rutka.net>.

Ne odlašajte in ne bodite zadnji!

Več informacij o letošnjem tekmovanju sledi v naslednji izdaji Tabora in na <http://skalska.rutka.net>, kjer lahko dobite informacije o vseh Škalskih ligah do sedaj.

Torej, če se radi zabavate, kaj novega naučite, imate radi adrenalina, ali pa bi radi spoznali kakšnega novega prijatelja in živite v duhu taborništva, ste vabljeni tudi VI!

Ker nam je vse to všeč, se bomo tudi MI letos udeležili ŠKALSKE LIGE, se vidimo!

Lep pozdrav, "ka te briga!"

Feštilal

23. april bo letos tisti dan, ki bo Mestna zveza tabornikov Ljubljana ob Dnevu tabornikov in Dnevu Zemlje organizirala tradicionalni Feštilal. V parku Tivoli bodo med 10.00 in 14.00 uro potekale številne delavnice. Taborniki iz cele Slovenije ste lepo vabljeni, da se nam pridružite in sodelujete. Če bo skupina štela več kot 10 članov, bomo potrebovali vašo pomoč tudi pri pripravi delavnic. Udeležbo prijavite Manci Kraševc na e-mail: manca.krasevec@guest.ames.si. Več informacij o akciji dobite v naslednjih številkah Tabora in pri glavnem organizatorju Feštilala Mihi Mačku (miha.macek@rutka.net).

Natečaj

Mestna zveza tabornikov Ljubljana razpisuje natečaj za risarske izdelke na temo dan Tabornikov in dan Zemlje. Sodelujejo lahko taborniki iz cele Slovenije, v kategorijah Murni, MČ, GG in PP. Najbolj zanimive risbe bodo razstavljene na Feštilalu, najboljše tri v vsaki od kategorij pa nagrajene. Risbe s podatki o avtorju pošljite do 31. marca 2005 na naslov MZT, Parmova 33, 1000 Ljubljana, s pripisom "natečaj Feštilal".

TABORNIŠKE NOVICE

Prispevki iz Tabora sedaj v COBISS-u!

Verjetno vas večina pozna in pri študiju in zabavi uporablja COBISS - slovenski kooperativni online bibliografski sistem (<http://www.cobiss.si/>). To je katalog, v katerega je vključenih 280 slovenskih knjižnic in vsebuje preko 2.600.000 zapisov o literaturi, ki je dostopna v naših knjižnicah (iščete lahko monografske publikacije, revije in članke). Strokovni prispevki in prispevki večjega zgodovinskega pomena, ki jih objavljamo v reviji Tabor, so od leta 2004 dalje dosegljivi tudi v tej bazi. Na ta način želimo naše znanje, taborništvo in tudi revijo Tabor predstaviti širši slovenski javnosti.

Pa še namig avtorjem prispevkov - ko boste iskali zaposliteve, ne pozabite prošnji priložiti COBISS-ov izpis vaših del!

Struna, RHV

11. februarja posvet najvišjih taborniških predstavnikov

Načelnik Zveze tabornikov Slovenije (ZTS) Tomaž Strajnar - Blondi sklicuje posvet območnih organizacij ZTS (načelnike in starešine območij) ter člane Izvršnega in Nadzornega odbora ZTS, ki bo potekal od 11. do 13. februarja 2005 v taborniškem domu na Skomarju.

Glavni cilj posveta in namen njegovega sklica je opredelitev prihodnosti organizacije - njenih strateških ciljev in načrtanje novih temeljev za operativno delovanje v naslednjih letih. Del posveta bo namenjen tudi analizi obiskov enot in predstavitvi aktivnosti letošnjega leta.

Eden zadnjih takih posvetov, kjer so se zbrali vsi najvišji slovenski taborniški predstavniki, je bil organiziran ob koncu osemdesetih let. Na njem je bila sprejeta odločitev vključitve ZTS v WOSM kot samostojne nacionalne organizacije. Čeprav so se člani starešinstva ZTS že v lanskem letu odločili, da je delo na prevetrenih strateških ciljnih organizacije prioritete narave, je posvet zaradi odpovedi udeležbe taistih članov starešinstva odpadel.

Tina Bržan

Miha Škofic

Miha (33), tabornik domžalskega rodu že od drugega razreda osnovne šole, je še vedno aktiven na različnih funkcijah. Nas še najbolj zanima funkcija načeljevanja Komisiji za vzgojo in izobraževanje, ki je tudi izhodišče februarskega klepeta. Novi izzivi se kar vrstijo. "Že pred nekaj leti sem hotel prenehati z inštruktorskimi tečajji, pa je vedno nekaj prišlo vmes," pravi. "Letos bom še vodja šole, potem pa je res že skrajni čas, da neham in se posvetim čemu drugemu, recimo modularnemu in mednarodnemu izobraževanju."

Kakšne aktivnosti potekajo v Komisiji za vzgojo in izobraževanje trenutno?

Priznam, da sem porabil kar dobro leto, da sem povsem dojel, kako bi morala komisija delovati in predvsem, kakšna je moja vloga pri vsem tem. Zadeve na področju izobraževanja so večinoma tekle same od sebe, saj je sistem precej dobro dodelan, seveda pa tukaj ne morem mimo strokovnega sodelavca v pisarni, ki je večino tega omogočil. Trenutno pa je "v igri" več aktivnosti in projektov. Potrebno bo uskladiti vodniške tečaje, narediti podroben pregled specialističnih tečajev, začeti s pripravami na poletno inštruktorsko šolo in izvesti tečaj za pomočnike trenerjev na področju izobraževanja (ALT). Poleg vsega tega pa se je potrebno posvetiti tudi novim aktivnostim. To so izobraževalni moduli, ki jih nameravamo uvesti kot dopolnilo k standardnemu izobraževanju v ZTS. Natančno kakšne bodo vsebine teh modulov, pa je zaenkrat še prezgodaj reči, naj samo povem, da je bil eden izmed njih letos že izpeljan in sicer modul Urejena rodova blagajna. Tu so še mednarodna izobraževanja, tečajji, seminarji in delavnice, razvijamo pa tudi idejo o tako imenovani mobilni enoti, ki naj bi odgovarjala na potrebe po izobraževanju v enotah samih.

Kaj je pomembnejše na inštruktorskem tečaju - naučiti ali motivirati?

Če bi že moral izbirati, potem bi rekel, da je motivacija tista, ki je pomembnejša. Vsekakor pa eno ne gre brez drugega, niti na tečaju, niti kasneje pri opravljanju dela v enotah.

Velikokrat pa se srečujemo s primeri, ko tečajniki s tečaja pridejo polni znanja in motivacije za delo, nato pa se jim doma zgodi, da njihove ideje ne naletijo na plodna tla. S tem pa se hitro izgubi tudi vsa motivacija in pripravljenost za delo. To je žalostno in o tem bi morali več razmišljati tisti, ki te mlade ljudi pošiljajo na tečaje.

Je zate opravljen inštruktorski tečaj načelnika rodu kot pogoj za registracijo rodu sporen? Mnogi namreč gledajo na inštruktorski tečaj kot na motivacijsko srečanje in ne podajanje nujno potrebnih znanj za vodenje rodu.

Ne. Vem, da za nekatere je, vendar sem jaz ta stavek iz statuta vedno gledal iz drugega zornega kota.

Vodenje rodu ni mačji kašelj, saj gre pri tem za cel niz stvari, ki jih je potrebno znati in opraviti. In prav je, da je človek, ki to delo ali funkcijo opravlja, za kaj takega primerno izobražen. Nikoli nisem rekel, da je tečaj za vodje enot edino, kar je zveličavno, da lahko nekdo kaj takega opravlja, mu je pa znanje, ki ga pridobi na tem tečaju, lahko v veliko pomoč in motivacijo.

Konec koncev je eden izmed pogojev za registracijo v statutu tudi ta, da

mora imeti rod usposobljene vodnike, pa se ob to ni še nihče spotaknil.

So specialistični tečajji z vidika vodstva ZTS v primerjavi z inštruktorskimi podcenjeni?

Potrebno je vedeti, da vodstvo ZTS ni tisto, ki v celoti kroji usodo tečajev. Rekel bi, da je ta vloga prepuščena predvsem rodovom, saj so ti tisti, ki na tečaje svoje ljudi pošiljajo ali pa ne. Priznati pa je seveda treba, da je vodstvo ZTS skupaj z vodstvi specialističnih tečajev verjetno naredilo premalo za promocijo teh tečajev. Na tem področju bo potrebno še kar precej dela, prizadevanj in energije, saj specialističnih tečajev ne bi smeli odpovedovati, kajti to škoduje tako organizaciji sami, še bolj pa rodovom in programu, ki ga rodovi izvajajo.

Kakšna je prihodnost specialističnih tečajev?

Mislim, da se za prihodnost teh tečajev ni potrebno bati. V rodovih se ljudje zavedajo, da smo v preteklih letih mogoče izgubili stik s tistimi "pravimi" taborniškimi vsebinami in so temu pripravljene nameniti več pozornosti. Pa tudi ljudje, ki te tečaje vodijo, so spoznali, da ni čisto vse tako, kot bi moralo biti. Kot sem že rekel, mislim, da bomo skupaj kmalu prišli do neke pametne in pravilne poti pri izvajanju vseh segmentov izobraževanja v ZTS.

Se strinjaš z izjavami, da bi bilo nujno potrebno, da vsak rod ima vsaj

nekaj šolanih specialistov (npr. pionirstvo, orientacija, lokostrelstvo), ali da so celo pogoj za registracijo rodu?

Da. Vedno sem zagovarjal tezo, da je vodnik tisti, ki je specialist na svojem področju, torej na področju vodenja voda. Ni pa specialist na področju orientacije, pionirstva ... Zato bi moral vsak rod poleg vodnikov imeti še ljudi, ki so specialisti na ostalih področjih in ti so tisti, ki vodniku prislokočijo na pomoč takrat, ko jih potrebuje. Priznam pa, da še nikoli nisem razmišljal o tem, da bi bil to pogoj za registracijo rodu.

So tečajji na zeleni ravni?

Vedno si moramo prizadevati, da bomo tečaje naredili še boljše. Boljše v smislu tega, da bodo odgovarjali na potrebe tistih, ki se jih udeležujejo. Rodovi pa so tisti, ki bodo odločili, kateri tečajji so kvalitetni in na katere bodo poslali svoje ljudi.

Razmišljate v komisiji o kakšnih spremembah vsebine tečajjev?

Vedno! Spremembe so sestavni del življenja in tudi vsakega tečaja. Kdor razmišlja drugače, živi v preteklosti. Tečajji pa morajo odgovarjati na potrebe prihodnosti.

Kakšno je stanje po območjih glede izobraženega kadra?

Mislím, da bi na to vprašanje morali odgovarjati načelniki območnih organizacij, saj naj bi oni imeli pregled nad tem. Vendar kljub temu, statistika se vodi in številke se spremlja. Prva tri območja z največjim številom poslanih ljudi na tečaje za vodje enot (od leta 1992 do 2004) so MZT, Gorenjsko in Šaleško-koroško, rodovi z največ izobraženimi inštruktorji pa RJZ, RST in RSO, vendar bi bilo le na podlagi teh števil neumestno trditi, da so to območja in rodovi, ki najbolj delujejo. Število izobraženih kadrov, ne glede na to, ali so to specialisti, vodniki ali inštruktorji, še ni pogoj za dobro ali boljše delo. Te ljudi je potrebno tudi znati pravilno uporabiti.

Kdo bi naj vodil šestletnike v prvem razredu devetletke?

Če na zadevo gledamo s trenutnega stališča, da so šestletniki murni, potem je v Enotnih načelih organiziranosti in delovanja društev tabornikov jasno določeno, da mora biti to polnoletna oseba. Moje mnenje je, da bi morala imeti ta oseba tudi opravljen vodniški tečaj.

Kaj pa bo prinesla devetletka skupaj z novim statutom, pa bomo šele videli.

Tečajniki na vodniškem tečaju naj bi praktično znanje prinesli s sabo, spoznali pa bolj ali manj teoretične osnove za vodenje voda. Kako je dejansko?

Res je. Vodniški tečaj je tečaj, na katerem naj bi tečajnike učili, kako podajati znanje in ne kaj podajati. Osnov taborništvá naj bi se tečajnik naučil že kot MČ, GG in PP in naj bi jih prinesel s seboj na tečaj. Res pa je, da tečajniki na tečaje prihajajo s pomanjkljivim taborniškým znanjem, kar je posledica slabo izvajanega programa v rodovih samih. V to, za-

kaj je temu tako, se ne bi spuščal, verjetno pa bi morala tukaj v ospredje stopiti Komisija za program.

Vodstvo rodu pošlje na vodniški tečaj tabornika - pogosto ga celo na nek "mehek" način prisili - ki pa še ni pripravljen prevzeti vloge aktivnega vodnika v rodu. Vodnik opravi tečaj, vendar sredi leta delo z vodom opusti, saj ga ta funkcija v bistvu ne zanima. Ali vodstva rodov v takih primerih ravnajo pravilno?

Uspešno kadrovanje je preveč občutljivo področje, da bi se ga lotevali površno, če želimo doseči dobre rezultate oziroma pridobiti dobre in prave kadre. Tisti, ki ljudi pošilja na tečaje pod prisilo ali pa kar tako, se bo kmalu znašel sam. Pri tabornikih nasploh je vse preveč popularno čakanje, da nam bodo dobri in usposobljeni kadri padli z neba. Vendar se tako ne da kvalitetno delati na dolgi rok. Pravo vodstvo mora imeti vizijo in strategijo razvoja rodu in del te strategije je tudi uspešno in ustrezno kadrovanje.

Se strinjaš z izjavo, da je najpomembnejša naložba naložba v kader?

Popolnoma!!!!

Miha je opravljal že funkcije načelnika in starešine rodu, je član inštruktorskega tima, po taborniški izobrazbi pa je inštruktor II. stopnje.

Fotoorientacija 2005

Leto je že skoraj naokoli in le še mesec dni nas loči od Fotoorientacije, ki bo letos že sedmič potekala v središču Ljubljane. Vabljeni vsi, ki bi se radi preizkusili v ne čisto navadni orientaciji, ki ste je sicer navajeni. S pomočjo devetih fotografij boste iskali kontrolne točke in na njih reševali zabavne naloge.

Torej, vabljeni v **soboto, 12. marca 2005, med 10. in 12. uro** na **Prešernov trg**, od koder se boste podali na progo in se po čim več najdenih KT-jih tja tudi vrnili. Celotno progo boste lahko prehodili v približno dveh urah.

Za tabornike bo potekala tudi tekmovalna proga, ki bo na isti trasi kot rekreativna, vendar pri njej šteje tudi čas in dodatne naloge med potjo. Število članov je od dva do pet, v rekreativnih skupinah je število članov od dva navzgor neomejeno. Tekmovalci tekmujejo v eni kategoriji in so GG-ji ali starejši. Najboljše na koncu čakajo praktične nagrade.

Simbolična startnina na ekipo je **1000 SIT**. Da pa na dan akcije ne bo prišlo do zapletov, se, prosim, vsaj tri dni prej prijavite na anabritovsek@hotmail.com, kjer lahko dobite tudi dodatne informacije. Akcija bo potekala ob vsakem vremenu.

Razpis za NOT 2005

Osemindvajseti NOT se bliža! Priprave so že v teku.

Letos bo NOT potekal v noči z 19. na 20. marec 2005 v okolici ... (natančno lokacijo bomo izdali v naslednji številki Tabora in na spletnih straneh v začetku marca).

Zbor ekip bo 19. marca 2005 ob 17^h, prijave pa bodo potekale do 16.30.

Informacije o tekmovanju, propozicije in prijavnice dobite tudi na NOT-ovi domači strani: <http://not.rutka.net>.

Tudi letos boste pred startom reševali topo teste in vrisovali KT-je na karto, med progo signalizirali v Morsejevi abecedi, reševali teste iz prve pomoči in, če boste preživeli minsko polje, vas čaka še hitrostna etapa. Dolgčas vam ne bo v nobenem primeru.

Tekmovanje bo potekalo v petih kategorijah:

- v POPOTNICE - od 16 do 20 let (let. roj. 1985-1989),
 - v POPOTNIKI - od 16 do 20 let (let. roj. 1985-1989),
 - v GRČICE - od 21 leta (let. roj. 1984 in starejše),
 - v GRČE - od 21 leta (let. roj. 84 in starejši),
 - v KORENINE - nad 30 (let. roj. 1975 in starejši),
- ekipe so lahko mešane po spolu.

Prosimo, da se starostnih omejitev držite!

Prijave pošljite do petka, 11. marca 2005 na naslov: Polona Žehelj, Tržaška 49, 1000 Ljubljana (tel. 041/936-870) ali na e-mail: polona.zehelj@guest.arnes.si.

Prijava ekipe je veljavna le, če je poleg prijave še fotokopija položnice s plačano startnino in zagotovilo načelnika oziroma starešine rodu, da se bodo njihove ekipe vedle v skladu s taborniškimi zakoni. Tisti, ki se boste prijavi preko e-maila ali po telefonu, prosim, da pošljete po e-mailu skenirano položnico oz. potrdilo o plačilu. Na položnico vpišite pod sklic: 00 222303-šifra rodu (če šifre ne poznate, vprašajte na ZTS).

Startnina znaša 11.000 SIT. Nakažite jo na naslov: Društvo tabornikov Rod močvirski tulipani, Tržaška 74, 1000 Ljubljana. Številka transakcijskega računa: 02083-0018701966 (do 11. marca 2005). Startnine na startu ne sprejemamo!

Število ekip iz enega rodu ni omejeno.

Vabljeni!

Rod Močvirski tulipani

Seznam podeljenih odlikovanj in priznanj v letu 2004 (drugi del)

Srebrni znak ZTS

(pogoji: lahko ga prejmejo člani starejši od 20 let, ki so z najmanj desetletnim aktivnim delom v taborniški organizaciji, uspešnim vodenjem enot in izvajanjem programa, organiziranjem in vodenjem večjih akcij v rodu, območju ali v republiškem merilu dosegli uspehe, ki so jih uveljavili v območnem ali državnem merilu)

IME PRIIMEK	ROD
SAŠA BACALI	ROD POLDE EBERL JAMSKI
LIDIJA TROHA	ROD POLDE EBERL JAMSKI
ELVIS CVIKL	ROD II. GRUPE ODREDOV
TOMAŽ CEGLAR	ROD JADRANSKIH STRAŽARJEV
MAJA PODGORNIK	ROD JADRANSKIH STRAŽARJEV
MARJAN MAKUC	ROD JADRANSKIH STRAŽARJEV
VIDA FERFILA	ROD JEZERSKA ŠČUKA
LUKA URBAS	ROD JEZERSKA ŠČUKA

Zlati znak ZTS

(pogoji: lahko ga prejmejo člani starejši od 25 let, ki so z najmanj petnajstletnim aktivnim delom v taborniški organizaciji, uspešnim vodenjem enot in izvajanjem programa, organiziranjem in vodenjem večjih akcij v republiškem merilu dosegli uspehe, ki so jih uveljavili v območnem ali državnem merilu)

IME PRIIMEK	ROD
MILAN TROHA	ROD POLDE EBERL JAMSKI
GAŠPER RUPNIK	ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV
RAJKO MAHNE	ROD JADRANSKIH STRAŽARJEV

Plaketa ZTS

(pogoji: lahko jo prejmejo člani za več kot dvajsetletno aktivno delo v organizaciji, za posebne uspehe pri delu in za njihov prispevek k razvoju organizacije)

IME PRIIMEK	ROD
ERVIN GROŠELJ	ROD POLDE EBERL JAMSKI
MITJA LAMUT	ROD DOBRE VOLJE

Zlata plaketa ZTS

(pogoji: prejmejo jo lahko rodovi za dolgoletno kvalitetno delo (50 let ipd.), oziroma so vsaj petkrat osvojili plaketo ZTS ter posamezniki ob visokih življenjskih jubilejih, ki so večji del svojega življenja posvetili aktivnemu delu in razvoju taborniške organizacije)

IME	KRAJ
ROD SVOBODNEGA KAMNITNIKA	ŠOFJA LOKA
ROD DOBRE VOLJE	LJUBLJANA
MARTA LEŠNJAK	RSV

Posebno priznanje

(pogoji: za dejanja, ki so pripomogla k boljšemu delovanju organizacije oziroma Zveze tabornikov Slovenije)

IME OZ. IME ORGANIZACIJE
DANIJEL URBANIJA
IRENA POLC
ŠVAGAR MATJAŽ
MARJANA KUNC
OSNOVNA ŠOLA IVAN KAVČIČ, IZLAKE
CIVILNA ZAŠČITA, ZAGORJE OB SAVI
OSNOVNA ŠOLA TONE OKROGAR, ZAGORJE OB SAVI
ROD POLDE EBERL JAMSKI, ZAGORJE OB SAVI

Seminar za taborna vodstva

Ste se kdaj vprašali, koga potrebujete za pripravo dobrega taborjenja?

Dobro ekipo, ki bo z udeležbo na **SEMINARJU ZA TABORNA VODSTVA** obogatila svoje znanje in spretnosti ter taborečim pripravila nepozabno doživetje.

NAMEN SEMINARJA

Namen seminarja je članom rodov, organizatorjem taborjenja in izvajalcem programa na taborjenju:

- predstaviti ključne razloge, zakaj je pomembna izvedba taborjenja,
- podati znanja o pripravi in izvedbi taborjenja,
- posredovati vodila za pripravo programa na taborjenju.

DATUM IN KRAJ SEMINARJA

Seminar bo potekal od 11. do 12. marca 2005 v Gozdni šoli v Bohinju.

PROGRAM IN VODJA SEMINARJA

Program bo odgovoril na osnovno vprašanje zakaj organizirati taborjenje, ponudil temeljno znanje o tehnični pravi taborjenja, izhodiščih za pripravo programa, zagotavljanju varnosti, odnosom z javnostmi in pridobivanju finančnih sredstev, poleg tega pa bo čas namenjen tudi za izmenjavo idej in izkušenj ter informacij med udeleženci.

Vodja seminarja bo Matjaž Jesenšek, načelnik za taborniški program v ZTS.

CILJNA SKUPINA

Seminar je primeren za popotnike in popotnice ter starejše, ki so se predhodno že udeležili kakšnega taborjenja.

OBVEZNA OPREMA

Udeleženci naj prinesejo s seboj posteljino (spalna vreča ni potrebna) in copate. Poleg tega naj udeleženci s seboj prinesejo tudi fotografije ali videoposnetke s svojih taborjenj.

ČAS PRIHODA IN ODHODA

Seminar se bo pričel v petek **točno** ob 18. uri, zaključil pa v soboto okoli 18. ure.

KOTIZACIJA ZA SEMINAR

Kotizacija seminarja za člane registriranih rodov znaša 7.900 tolarjev na udeleženca (kotizacija vključuje bivanje in prehrano, gradiva, tri taborniške priročnike ter stroške organizacije seminarja). Kotizacijo nakažite na transakcijski račun ZTS številka 02010-0014142372, sklic na številko 00-10501+šifra rodu pred začetkom seminarja.

ŠTEVILO UDELEŽENCEV IN ROK PRIJAV

Število udeležencev je omejeno na 30, zato prijave pošljite čim prej. **Prijavite se na znanje.rutka.net do 5. marca 2005 oziroma do zasedbe mest.**

Februar

1920/... V Siamu v pomoč skavtskemu gibanju in v počastitev obiska Badena Powella v Siamu (danes Tajska), pretiskajo redne znamke (2 krat po 6 znamk) in dopisnice (9 različic).

1955/19... Ustanovljen je odred Visokih brez, Laško.

1955/... V Novem Sadu izide prva številka revije "Javor" kot bilten uprave "Saveza izvidnika Srbije za Vojvodinu".

Slovensko taborništvo

Za vsako organizacijo naj bi bilo trajno vprašanje, kako v bodoče, kaj lahko ponudimo članstvu, morda nekaj takega, česar druga društva ne morejo. Seveda gre za vsebinsko - programsko, ne toliko za materialno ponudbo, čeprav tudi slednje ni zanemarljivo.

Setonovo (gozdovništvo) taborništvo je že ujele stoletnico, Pawellovo (skavtstvo) pa ga bo tudi kmalu. Torej je za gibanjem bogata tradicija in milijoni navdušencev, ki so se kalili v vodih, srečevali na jamborejih in privzeli taborniški način življenja.

Taborništvo je bilo že od samega nastanka dalje vedno korak pred povprečno družbo. Pred 80. leti je predstavljajo pedagoško revolucijo, zato se je tako hitro razširilo po svetu.

Naj spomnim na slovenska gibanja. Taborniki so bili med obema vojnama v večini primerov tudi Sokoli ali Orli. Genili so jih tovariši v šoli, saj so sloveli kot zgledni ljudje, imeli so izrazite voditeljske sposobnosti, ki so si jih pridobili med taborniki. To je veljalo tudi po letu 1951!

Kot primer "koraka pred drugimi" naj spomnim na leto 1936. Tedaj so bili med gozdovniki tudi alpinisti. Žal sta se tedaj na taborjenju v Martuljku smrtno ponesrečila dva gozdovnika-alpinista (v triglavski steni Egon Lettner in Savo Domicelj). Od tedaj dalje so prepovedali alpinizem v gozdovniški organizaciji. Po starem taborniškem običaju so zaradi smrti razpustili tabor (86 taborečih) in odšli domov. So pa gozdovniki-alpinisti delovali že od leta 1932 dalje. Po omenjenem smrtnem primeru so v povezavi z mari-borskimi planinci leta 1937 ustanovili prvi alpinistični odsek v Jugoslaviji, katerega jedro so tvorili gozdovniki!

Po letu 1951 so bili taborniki prvi, ki so denimo ustanovili tedaj izredno atraktivne klube OZN (Celje), kasneje so iz taborniških vrst nastale lokostrelska zveza, orientacijska društva ipd.

Taborniški program je izredno širok in vsakdo lahko najde svojega konjička v njem. Zato se tabornik spozna na marsikaj, ker mu to omogoča način delovanja organizacije. Vemo, da je vodov sistem dela osnovna značilnost dela ZTS: vsak član voda ima svojo zadolžitev (delite del!), odgovoren je za svoje delo do tovarišev v vodu ... To se sicer lepo sliši, težje pa je to izve-

dljivo, saj je premalo zanesenjakov, ki bi dlje časa vztrajali pri začetem "novejšem" ali drugačnem delu, ki pritegne mlade. Vseeno pa je vendarle veliko zglednih primerov ...

Če se danes vprašamo, kam pluje taborniška barka, bomo verjetno našli na več odgovorov. Kdor zavzeto in poglobljeno spremlja razvoj gibanja, je lahko zaskrbljen. Res je, da je vsako društvo tudi odraz stanja družbe, v kateri deluje. Ampak, če smo taborniki tako sposobni, usposobljeni, izkušeni, skratka taborniki, bi morali prav ta čas, čas prehoda v drugačen družbeni sistem, čas poglobljanja socialnih razlik ipd., izkoristiti za svoje gibanje.

Spomnim se, ko sem pred leti kot medvedek z vodom nabiral papir, staro železo, opravljal kot malček preprosta dela v delavnici, da smo zaslužili za taborniško srajco, Tabornikovo knjižico in malico za izlet. Kasneje smo zaslužili tudi za star lesen voziček, s katerim smo prevažali nabrani papir ... Tudi tabornikom v vodu smo pomagali zbirati denar za kroj in druge stvari. Bili smo bogati, ponosni, da smo sami nekaj naredili zase in prijatelje. In še danes se tega z radostjo spominjam.

Radi uporabljamo besedo "identiteta" - prepoznavnost. Za slovensko taborniško identiteto so se borili naši načelniki in starešine, ko smo bili član Zveze tabornikov Jugoslavije. Po letu 1953, ko je bil ustanovljen ZTJ, so gibanja po republikah prevzela ime po prevodu angleškega "scout" - izviđači, izvidnici, izvidniki. Le v ZTS smo vztrajali pri svojem imenu TABORNIK, ki je lani praznovalo 80. letnico rojstva (Henrik Pajter!). Uspeli smo ohraniti tudi slovenske posebnosti, kot ime, oblike praporov, kvadratasto obliko žigov odredov/rodov, nismo sprejeli številčk črt na rokavu taborniške srajce, rutke niso bile obarvane po četnih okusih, ampak so kot pri gozdovnikih pomenile starostno skupino člana. Tudi pri izvajanju programa smo ohranili svoje posebnosti. Ostali so se kar precej zgledovali po nas.

To omenjam tudi zato, ker je odvečna uporaba tujke, če imamo domač izraz tabornik. Skavte so zlobno imenovali v prevodu "vohune", šnofljače, izvidnike kot v vojski, oglednike ... Še danes pravijo iskalcem košarkarjev, nogometišev skavti, ker iščejo športnike za svoje klube ... Malce je k temu pripomogel tudi prvi skavt Lord Baden Powell, ki je bil nekaj časa tudi v vohunski službi v Dalmaciji in na Balkanu ...

ZTS je deset let članica WOSM-a, prevzela je osnovna pravila, ki ga to združenje zahteva za vse svoje člane. To je normalno, da spoštujem pravila kluba, katerega član sem. Toda WOSM podpira vsako izvirnost oziroma posebnost svoje članice in ne zahteva absolutnega kopiranja vsega. Še najmanj pa imena! Pa smo spet pri identiteti. Zaradi spoštovanja do slovenske narodove identitete (in taborniške) se ZTS ni stopila s jugoslovanskim taborniškim poprečjem! Zakaj bi se stopila v poprečje WOSM, če to ni potrebno.

Ni nam treba slepo prepisovati in ponavljati tujih imen. Imamo množico svojih, ki nič ne zaostajajo za tujimi. Tako posnemanje je ponižujoče, hlapčevsko in ni vredno človeka. Seveda pa je gotovo umestno prinesiti domov in posvojiti tudi kaj iz tujine, če s tem kvalitetno izboljšamo gibanje. Tudi drugi imajo veliko, kar lahko uporabimo doma. Ne pa za vsakno ceno!

Velja pregledati stanje v organizaciji in se odločiti za naslednje operativne korake. V rodovih in drugod. Ne gre za paniko ali črnogledost, pač pa za pravočasno reagiranje in pripravo na nove "korake". Mislim, da to ne bo težko, le odločiti se je treba in nadaljevati z dobrim ter opustiti zastarele prvine dela. Taborništvo je namreč gibanje, življenje, kot plameni v taborniškem znaku, ki nas opominjajo, da ne smemo zaspati na lovoričkah, ampak iskati, iskati in - seveda najti kaj, kar nam bo všeč in bo malce drugačno kot pri drugih ...

Ven iz teme

Kdor boče videti, mora gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno.

(Antoine de Saint Exupery)

Zgodbico Malega princa verjetno vsi poznate. Tudi zgornji stavek iz te zgodbe. Stavke, ki ga velikokrat slišimo, ko nam želi kdo povedati kaj, česar ne bi rad povedal direktno, ker želi, da malo napnemo, kot bi rekel Hercule Poirot Agate Christie, male sive celice. Ko od nas pričakuje - ker ve, da smo tega sposobni - da sami najdemo odgovore na vprašanja, ki se nam zastavljajo.

V prejšnji številki Tabora je Muc postavil vprašanje, koliko lahko vidimo v temi. Ker verjamem, da ni mislil na temo tam zunaj, v dolgih, oblačnih zimskih nočeh, ko svetloba zvezd in lune ne predre teme, ampak, domnevam, temo v glavah, bi mu želel odgovoriti malo daljše, pa ne samo glede revije. Pa ne zato, ker bi mislil, da ne bo zmozel odgovorov domisliti sam, ampak predvsem zato, ker je tema kar razširjen pojav. In prisoten povsod, brez izjeme.

Že v prejšnji številki sem se razpisal o neprofitnosti naše organizacije. Že razmislek o tem bi lahko bil dovolj, da začnemo o taborniški organizaciji v Sloveniji razmišljati drugače, veliko manj 'podjetniško'. Na dolgi rok se 'profitnost' in 'podjetniško' razmišljanje v tovrstnih organizacijah ni nikoli splačala. Veliko rodov po Sloveniji ima izkušnjo s tem, ko je vodstvo 'pozabilo' na naravo organizacije in se začelo obnašati tržno - posojanje opreme, oddaja tabornih prostorov, organizacija 'komercialnih' tabornih izmen. Nikoli se ni dobro izšlo.

Verjamem, da je organizacija mlada, da je dobro, da mladinsko organizacijo vodijo mladi. Prepričan sem o tem. Hkrati pa vem, da je dobro, da je v ozadju tem mladim vedno tudi pomoč v obliki nasveta izkušenejših. Učenje iz lastnih napak je eden od načinov učenja, ki je zelo široko sprejet in uporabljan, saj ga uporabljajo tudi živali, pa vendar ni edini možen. Izkušnja in preteklost (da, celo zgodovina) je lahko vir tiste modrosti, da ne ponavljamo starih napak, da neko vedenje, ki že obstaja, ne rabimo vedno znova in znova preizkušati. Da, čeprav je dvom gonilo napredka, vseeno delamo napake, iz katerih se je možno naučiti nekaj novega, ne pa ponavljati vedno iste napake in se iz njih nič naučiti. Dvom da, neumnost ne.

In ker je taborniška organizacija, poleg tega, da je neprofitna, tudi vzgojna, je potrebno v tem duhu tudi delovati. In najprej se tako delovanje pričakuje od vodstva v taki organizaciji (tudi zaradi večkrat poudarjanega zgleda).

S teh deklariranih (!) stališč je potem potrebno ocenjevati alternative ravnanja. Tudi za revijo Tabor. Ne samo, koliko je revija Tabor finančno 'donosna', ampak predvsem koliko in kako lahko

kot element organizacije prispeva k ciljem organizacije, ki je neprofitna in vzgojna mladinska organizacija.

Verjamem, da je delo v profitni organizaciji po svoje lažje: počneš stvari, ki se ti tako ali drugače 'splučajo'. Če se ti ne, jih enostavno opustiš. In si srečen ti in tvoji deležniki. V neprofitni organizaciji tega ne moreš. Ker je namen organizacije drugačen. Ne za ustvarjanje dobička - neprofitna organizacija obstaja zaradi svojega poslanstva. In če nek del dejavnosti prispeva k temu poslanstvu, ga ne opustiš zato, ker ti trenutno ni všeč, ali ker trenutno ne prinaša pozitivnega finančnega izhoda.

Pa ne govorim samo o reviji Tabor. Govorim tudi o spreminjanju statuta taborniške organizacije. Spremembe, pravijo, so potrebne, ker je sedanjí statut slab. Pa so uspele v nekaj mesecih, ko je bil aktualen poziv za zbiranje predlogov sprememb, na ZTS priti samo štiri skupine predlogov sprememb. Najbolj glasni o potrebah po spremembah predlogov niso dali. Je že tako, da je veliko lažje komentirati kot predlagati, lažje podirati in spreminjati, kot graditi. Tudi pri pripravi predlogov sprememb statuta je potrebno, pa ne glede na to, koliko globoko bodo spremembe šle, upoštevati naše poslanstvo. Statut lahko sporoča veliko tudi o tem, ali še vedno razumemo naše poslanstvo in ali smo pripravljeni organizacijo oblikovati tako, da bo to poslanstvo lahko v največji možni meri tudi dosegala.

En kratek diskurz - ker je danes veliko govora o finančnem minusu revije Tabor, moram povedati, da vedno ni bilo tako. Pred leti je revija Tabor celo ustvarjala več prihodkov kot odhodkov in tako posredno financirala ostale dejavnosti taborniške organizacije. Kar nekateri radi in hitro pozabijo.

Verjamem, da je tema minljiv pojav. Celó daleč na severu, kjer so obdobja večmesečne teme, pride do obrata in je potem cel dan sonce. In v tistih mesecih teme je lahko srce pravo vodilo, kjer glava ne vidi.

Amerikanec

ANKETA

Razdeljena taborniška javnost

Anketno vprašanje: "Ste za spremembo obstoječe strukture starostnih kategorij, ki predvideva dve novi skupini v starosti 9-11 let ter 19-25 let?"

Predlagane spremembe obstoječe strukture starostnih kategorij so razdelile taborniško javnost. Pobudniki predloga poudarjajo, da ne gre za končni predlog, ampak izhodiščni. Pravzaprav je bil mišljen kot provokacija, da se končno začne nekaj premikati in da s strani taborniške javnosti pricurjajo mnenja in novi predlogi. Po javni razgrnitvi izhodiščnega predloga, ki smo ga objavili tudi v reviji Tabor (november 2004), je minilo že kar nekaj časa. Vsekakor dovolj, da tabornice/taborniki izoblikujejo svoja stališča.

Andrej Lozar - Silos, 24 let, starešina rodu, RSa Ljubljana

"Spremembo starostnih skupin načeloma podpiram z argumenti, da bi bilo smiselno program prilagoditi triadam v osnovnih šolah. Taka starostna

Boris Volarič - Vol, 26 let, načelnik ZTO Maribor, XI. SNOUB Maribor

"Posebej se mi je vtisnilo v spomin eno izmed "intermezzo" predavanj na moji prvi inštruktaži. Neka novo pečena grča se je pritoževala, da pač še ni za v odpis - za med "vijolčne". In da bo napela vse moči, da bi ustanovili novo "študentsko" starostno vejo. Obljubljal nam je, da bomo že jeseni lahko nosili nove rutice. To je bilo leta 1996."

"In kaj se je tačas zgodilo v realnem življenju? Tudi mene so pospremili med grče s frazo, ki jo v ta namen

porazdelitev je tudi bolj smiselna glede metodologije dela in načina izvajanja programa. Za starost 19-25 let pa je potrebno imeti skupino, ki sovпада z definicijo mladine in je sposobna kandidirati na področju mladinskih projektov in jih sama izvajati, s tem se tudi vzgojni proces podaljša do 25. leta."

"Osebnostno sem skeptičen glede hite-

uporabljam v našem rodu: "No, sedaj pa imaš enako rutico kot Miloš." Takrat sem spoznal, da nam dejansko nekaj manjka. Taborniki - študenti imajo svoje lastne zahteve, potenciale in interese, ki jih ne morejo uresničiti niti med srednješolsko popotniško populacijo niti med zaposlenimi grčami. Njihov urnik in letni koledar sta povsem drugačna od srednješolskega in delavskega. V starosti 19-25 let pa taborniki še vedno potrebujejo nek taborniški program, ki jih bo motiviral za podporno, katero lahko od njih pričakujemo v večji meri kot od popotnikov in manjši kot od grč."

"Potem sem se zaposlil na osnovni šoli. Devetletni - razdeljeni na triade. Na hodnikih srečujem naše tabornike. Na eni strani gozdovnike, ki jih v šoli obravnavajo še kot otroke, na drugi medvedke in čebelice, ki jih imajo že za mladostnike. Zato menim, da je nujno, da se tudi taborniki prilagodimo novi ureditvi v osnovni šoli ter da ji prilagodimo tako starostne kategorije, kot tudi program in metode dela zanje."

nja, saj samo dodati dve rutici ne reši problema izvajanja programa. Najprej bi se bilo potrebno bolj pospešeno usmeriti v prenovno programa, sprejetje vzgojnih ciljev in s tem k spremembam v izobraževalnem procesu. Če je zapis skupin v statut nujen, pa je potrebno te procese sprožiti in zaključiti čimprej po morebitnih spremembah."

Katja Debevc (levo), 21 let, načelnica JPN območja, RJS Cerknica

"Sem za spremembo druge starostne strukture (19-25 let), ker mislim, da v to starostno skupino pademo predvsem vodniki, načelniki čet in rodov, nekatere starešine, torej tisti, ki so v rodovih še precej dejavni; nad 25 let pa so res predvsem podporni člani. Vsaj v našem rodu je tako. Glede druge skupine (9-11 let) pa sem proti, morali bi le definirati, kako glede na devetletko sedaj delimo MČ-je in GG-je."

Samo Vodopivec, 22 let, RSK Škofja Loka

"Novo kategorijo v starosti 19-25 let nedvomno potrebujemo, saj je razlika med tabornikom-študentom ter tabornikom-staršem prav tako velika, če ne celo večja, kot razlika med sedanjimi PP-ji ter mlajšimi grčami. Nova starostna kategorija bi pokrivala mlade, ki so med najbolj aktivnimi v organizaciji

(vodje rodov in vodniki, organizatorji/ udeleženci raznih akcij ipd.), prenovljena kategorija grč pa po večini neaktivne tabornike, ki s svojim delovanjem še vedno veliko pripomorejo k dobremu delovanju organizacije."

"Ne podpiram pa uvedbo nove kategorije v starosti 9-11 let, saj le-ta pri samem izvajanju programa nebi prinesla nobenih prednosti, bi pa po nepotrebem še bolj razdelila mlade v tej starosti (družinske akcije ne bi bile več skupne). Vsekakor pa je potrebno sedanji kategoriji MČ ter GG, po potrebi pa tudi PP, starostno uskladiti z novim šolskim sistemom - devetletko."

Nina Arnuš, 25 let, načelnica rodu, RST Domžale

"Sem za novo kategorijo mlajše grče, za vrivanje nove kategorije med MČ-ji in GG-ji pa ne.

S preveč spremembami so same komplikacije. MČ-ji naj ostanejo tako kot so, kategorijo bi lahko le razširili na eno leto mlajše, prvi razred devetletke, da bi bili medvedki in čebelice od 1.-5. razreda, naprej pa GG-ji. Mislim, da je taka delitev najboljša. Ko na taborjenju otroke razdelimo na MČ-je in GG-je ter vsaki starostni skupini prilagodimo program, je delo z njimi povsem "OK".

"Mlajše grče pa bi nujno potrebovale svojo kategorijo. "Kul" je, da je razlika med taborniki v času študija in ostalimi grčami, saj se dvajsetletniki ne morejo identificirati s sivimi glavami, s katerimi so do sedaj delile starostno vejo."

Tanja Cirkvenčič

Maruša Baša, 18 let, RKV Postojna

"Mislim, da uvedba novih starostnih skupin ne bi nič spremenila. Povprečnemu enajstletniku je namreč čisto vseeno ali je medvedek, gozdovalnik ali raziskovalec, zanj je pomembno le to, da v taborištvu uživa. Zato moramo našo voljo, ideje in energijo za spremembe usmeriti predvsem v izboljšanje programa, za katerega vsi vemo, da je včasih premalo sodoben in celo nezanimiv."

"Pri skupini 19-25 let pa mislim, da gre le za strah pred starostjo, ki ga je lahko opaziti pri nekaterih mlajših grčah. Prav tako kot pri otrocih, gre le za občutek pripadnosti neki veji, ki ga pridobiš s taborniško "kilometrino" in ko si grča, si pač med starejšimi. To pa seveda še ne pomeni, da se je tvoja pot končala. Za pester program in zabavo lahko aktivno poskrbijo grče same, zato so po mojem mnenju tudi negativne kritike na račun ljubljanskega kluba tabornikov-študentov čisto odveč."

Rubriko pripravil A. C.

MEDNARODNA STRAN

Matic Stergar

Pozdravljeni! Temperature so sicer zimske, snega imajo pa še na Pelješcu več kot pri nas. Najbrž ga dobimo svojo dozo marca, ko se nam bo že tožilo po soncu ... Tudi na mednarodnem dogajanju se pozna, da po novem letu sledi malo zatišja v dogajanju. Tako vas bom tokrat povabil na dva mednarodna dogodka in vas spomnil na - no, saj veste na kaj!

Prvo vabilo je k nam prišlo z juga in sicer iz Vojvodine. Vojvodinski taborniki imajo letos nacionalni zlet z geslom Avantura. Iščejo osebje, zato vabijo k sodelovanju tudi vas. Zadeva se bo odvijala v terminu od 17. do 29. julija 2005 v Zobnatici v Vojvodini. Cena za osebje je od 50 do 70 evrov (odvisno kdaj plačate) in vključuje vse, kar se pričakuje na zletih - tabornino, program, hrano, zavarovanje, vodič, majico in našitek. Vse informacije - od programskih aktivnosti do fotografij tabornega prostora in še in še - vas čakajo na "http://www.v-scout.org.yu/avantura" ali osebno pri Silvestru Demonji.

Naj vas zgolj opozorim, da krokodili še vedno iščemo tri bodoče gostiteljske in tri bodoče gostujoče taborniške skupine, torej:

da boste kaj izvirnega za maskare in se boste poklonili našemu največjemu pesniku!

IMWe 2005

International Creative Workshop for Scouts

The cucumber king

(or: and now for something completely different)

When? 20.03.-28.03. 2005

What? An international seminar in musical and creative training for use in Guiding and Scouting

Where? Mansfeld Castle, Mansfeld-Lutherstadt, Germany

Who? For Guides and Scouts from all over Europe, aged 17+

How?

Sign on at www.imwe.net

Or send an email to christopher.kopisch@gmx.de

BRCNI SE! BRCNI SE! BRCNI SE!

How much? 190 Euro

Drugo vabilo pa prihaja s severa, iz Nemčije. V drugi polovici marca se bo odvila mednarodna delavnica. "Vežbali" se boste v glasbenih in kreativnih spretnostih, ki bodo neposredno uporabne pri vašem taborniškem delu. Izbrali so popolnoma nov princip, kar pove že naslov delavnice Kralj kumaric. Se sliši zabavno, kajne?? Če vas zanima več, le podeskajte po www.burgrieneck.de ali www.vcp.de. Prijave oddajte na www.imwe.net.

Do naslednjič pazite nase in glejte,

NAROČAM REVILJO TABOR

IME IN PRIIMEK: _____

ROD: _____

ULICA: _____

POŠTNA ŠTEVILKA IN KRAJ: _____

NAROČNIKOM PRIZNAMO 20% POPUSTA!

Poslžite na ZTS - Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana

Po poteh Cankarjevega bataljona

Spet je prišel tisti čas v letu, ko se Bičkovci in naši zvesti taborniški soborci (člani RBB, RST, RMT, RMV, ZR) spomnimo januarja 1942, ko se je na Gorenjskem odvijala znamenita dražgoška bitka. Letos se nas je kar 24 udeležilo spominkega nočnega pohoda s Pasje ravni v Dražgoše (vseh udeležencev je bilo 390). "Stari mački" smo se strinjali, da je bila pot glede na pretekla leta zelo prijazna. Snega je bilo bolj malo, prav tako ledu, pa tudi temperatura ozračja je bila dokaj prijetna. Vseeno pa je bila dovolj zahtevna, da so se pojavile bolečine v kolenih, podplatih in ramenih, da so se nekateri čevlji dobro namočili, da so se lomile pohodniške palice, pa tudi do kakšnega odstopa je prišlo.

Po skoraj 10 urni hoji nas je v Dražgošah pričakalo delno jasno vreme in 6000 ljudi. Seveda niso prišli ravno zaradi nas, ampak zaradi slovesnosti, ki je v tej hribovski vasi organizirana vsako leto zaradi počastitve bitke. Na proslavi smo se trudili sodelovati tudi mi, vendar so med samim dogajanjem organizatorji na nas očitno pozabili. Po dolgem pohodu in neprespani noči ni bilo niti najmanj enostavno 1 uro stati v zboru ... ampak, saj nihče ne pravi, da je taborništvo lahka stvar. V upanju, da bomo naslednje leto deležni večje pozornosti, se nas je kar nekaj odvrlo še do Bičkove skale, kjer smo nazdravili uspešni akciji, zapeli znano partizansko pesem in himno ZTS, potem pa smo se počasi odkotalili v dolino.

Dražgoše so kraj, kjer ljudje, predvsem ostareli borci, zelo radi vidijo mladino v taborniških krojih, ki s praporščakom na čelu hiti skozi vas in jim daje upanje, da mladi rod ne bo pozabil, kdo se je boril in koliko žrtev je bilo potrebnih za dosego enega samega cilja. Svobode. Marsikdo ti stisne roko ali dvigne pest v pozdrav.

Letos se je v Dražgošah zbralo 38 tabornikov, naslednje leto pa ste ponovno vabljeni vsi tisti, ki letos niste utegnili in vam ljubezen do domovine ni tuja. Ob tej priložnosti bi pozdravil tudi kosmatega vseveda strica Volka in ga pozval, naj tudi v prihodnje ostane prijatelj Dražgoš in našega rodu.

S tovariškim pozdravom,

JANEZU, Rod Bičkova skala, Ljubljana
Foto: Janez Kumše in Denis Pavlič

Pripravljani na nove zmage ...

Pogled z Bičkove skale.

Rodoljubno društvo Triglav.

POTEPANJA Besedilo in foto: Maja Tomažin

Glas Jelovice

Pa je za nami! Prvo letošnje taborniško tekmovanje, namreč! Ja, Glas Jelovice 2005, katero pa?! In spet smo se imeli super - tako organizatorji kot tekmovalci. Svoje je dodalo tudi vreme - bilo je sončno in prijetno toplo. Z obljubljenim snegom žal ni bilo nič, so pa za zabavo na progi poskrbeli blato, kupi mokrega listja, strmi klanci, hudi kmetje in električni pastirji.

S progo se je v soboto, 8. 1. 2005, spopadlo rekordno število ekip - kar 55 s približno 300 tekmovalci se jih je v osnovni šoli Sora pri Medvodah zbralo tokrat. Začetek je bil za tiste, ki so v šoli tudi prespali, dokaj neprijeten (organizator za naslednje leto obljublja drugega DJ-ja), prav za vse pa precej zgoden (zbor ekip je bil tokrat že ob 7.30). Vendar so zimske jutranje temperature kmalu pregnale zaspanost in tekmovalci so se pogumno spopadli najprej s topotesti (organizatorji upajo, da bo znanje naslednje leto boljše, drugače bodo teste prisiljeni ukiniti J), nato pa še z ne preveč zahtevno orientacijo, ki jih je vodila preko manjših in večjih

hribov in potokov mimo Drage in Gosteč ter po ravninah okrog reke Sore nazaj do osnovne šole. To pa še ni bilo vse: manjkali niso niti testi iz prve pomoči in življenja v naravi ter hitrostna etapa, pa še ranjenca sta se skrivala nekje ob poti. Na cilju je tiste najhitrejše pričakal izvrsten pasulj, nekoliko počasnejši pa so se morali zadovoljiti s prav tako odličnimi makaroni (kuharičica sporoča, da bo naslednje leto na sporedu jota J), prav za vse pa je bilo dovolj slastnih, prekrasnih palačink s čokolado in marmelado.

Seveda pa Glas Jelovice ne bi bil Glas Jelovice, če ne bi tekmovalci sami izbrali tudi najbolj 'kul' ekipe letošnjega tekmovanja. Bilo je nekaj ljubosumnosti, pa vendar tudi pri tem velja, da se je zmaga odvisna od vložnega truda oziroma pravega pristopa . . .

In kako je z zmagovalci? Prevladovali so Gorenjci. Tako je prvo mesto med popotniki osvojila ekipa P'si iz rodu Zelenega žirka iz Žirov, med grčami je bila najboljša ekipa Offblast iz rodu Stražnih ognjev iz Kranja, člani istega rodu pa so domov odnesli tudi prehodni pokal za skupno zmago na tekmovanju. Med gozdovniki je zmagala ekipa Močni iz Rašiškega rodu iz Ljubljane, med gozdovnicami Zajkle iz rodu Srebrnega krta iz Idrije, med popotnicami pa ekipa Hobotnice 1 iz rodu Jadranskih stražarjev iz Izole. Omeniti

velja, da so bili pokali letos v obliki zidakov - loški taborniki namreč pridno gradimo nov taborniški dom in spodobi se, da imajo del njega doma tudi najboljši v posameznih kategorijah.

Ob 15.30 so se taborniki razšli in odpeljali na različne konce Slovenije, organizatorji pa so se lotili pospravljanja, vrednotenja, ocenjevanja. Pohvale, ki so jim jih namenili udeleženci, so jim dale le še več motivacije in nove energije, da drugo leto v Škofji Loki oziroma njeni okolici vsaj za en dan ponovno (mogoče v še večjem številu) združijo cvet slovenskih tabornikov. Torej že zdaj prav vsi lepo vabljeni na Glas Jelovice 2006!

SiNi, foto: Maja Tomažin

POTEPANJA

Dober GLAS (JELOVICE), seže v deveto vas!

O tem, kako je na tem tekmovanju fino, smo se res morali prepričati tudi sami. In tako smo sestavili medrodovno ekipo iz samih hlovod in modelov (3 člani RPG, 2 člana iz RaR in 1 članica RDR). Že ob samem prihodu na kraj tekmovanja (Sora pri Medvodah) smo bili prijetno presenečeni. Že večer pred tekmovanjem je bila pot dobro označena, osebje zelo prijazno in tudi za zabavo je bilo poskrbljeno. Tako smo večer preživeli ob gledanju filmov, lupljenju čebule, igranju kitare, kartanjem in igranjem "4 v vrsto" (poskrbljeno je bilo tudi za ločene prostore, tako da so tudi tisti, ki so si želeli spočiti, prišli na svoj račun).

Po naporni noči in malce kruti jutranji budnici nas je vse skupaj presenetila kolona avtobusov s tekmovalci. Ob uradni otvoritvi se nas je v zboru zbralo skoraj neverjetnih 59 ekip. Tekmovanje se je kljub velikemu številu ekip začelo brez zamud. Ob čakanju na topoteste in na start orientacije smo se zabavali in obujali spomine. Kmalu po topotestu smo krenili na pot. Orientacija je bila ravno prava za vse. Ni bila ne predolga, ne prekratka. Teren je bil razgiban in pester. Traser je zelo dobro opravil svojo nalogo. Vreme je bilo čudovito. Ob prihodu na cilj nas je čakal pasulj in palačinke in ko je zmanjkalo pasulja, so iznajdljivi organizatorji skuhalo makarone. Ob čakanju na rezultate je za zabavo z nagradnimi ugankami vseskozi skrbel "spiker" Tine. Iskanje najbolj 'kul' ekipe pa se je sprevrglo v pravo farso. Za zmago je bilo potrebno zbrati čimveč točk, ki pa si jih lahko dobil samo od drugih ekip. Tako so nekateri za točke na veliko barantali, prosjačili, peli in igrali na kitaro ter obljubljali vse mogoče. Najbolj iznajdljivi so tako prišli do točk in konkurirali za zmago. Kmalu je sledila svečana razglasitev najboljših in podelitev nagrad, ki so bile tokrat zelo bogate in vredne truda. Naša ekipa je tekmovanje zapuščala nasmejanih lic in z idejo, da ta dober GLAS (Jelovice) razširimo še v deseto vas!

POTEPANJA **Mina, foto Damjan Obal**

Koliko hribčkov je še do konca ali kako smo (pre)živelimo letošnji ZOT

V noči na soboto je mati narava za vsak primer, če bi v soboto sonček premočno sijal, nasula še nekaj centimetrov čarobnega belega prahu. Proga je bila pripravljena, ekipe primerno opremljene (tudi z lopatkami za drčanje po snegu) in kilometri gričev so čakali na vedre tabornike. Po besedah kontrolorjev je bilo najpogostejše vprašanje tekmovalcev "Kol'k hribčkov je še do cilja?". Kljub mrazu in sneženju so naši kontrolorji poskrbeli, da so se tekmovalci lahko ogreli ob ognju. Člani nekaterih ekip so bili za to tako hvaležni, da so našim dekletom na KT celo zapeli in povedali smešnico (v imenu Swatovk - hvala, Hugo!). Tisti, ki so si želeli več medijske pozornosti, so lahko na skici terena komentirali prognozo tudi za našo nacionalno televizijo ali pozirali fotografu našega lokalnega časnika.

28. in 29. januarja smo v Malečniku pri Mariboru in njegovi okolici taborniki rodu XI. SNOUB iz Maribora organizirali že deveti ZOT - zimsko orientacijsko tekmovanje.

Če je kdo še teden dni pred tekmovanjem dvomil o snegu in snežnih zametih, je bilo tri dni pred ZOT-om jasno, da je mati narava ponovno pomagala tabornikom in pokrajino obarvala belo . . .

Organizacija tekme je bila v polnem teku, prijave ekip so kar deževale . . . kar preveč lepo, da bi bilo res. Naši strahovi so bili upravičeni. Kar šestim prijavljenih ekip je bolezen (ali morda sneg?) preprečila udeležbo. Pa smo se zato tisti, ki smo na ZOT-u bili, imeli toliko bolje.

V petek so ekipe že tradicionalno preizkušale teoretično znanje: vrisovanje in TOTI test sta razgibala zaspane sive celice. Žal letos zaradi tehničnih težav (na Štajerskem pravimo, da je "crknou feršterker") nismo izpeljali večernega programa tako dobro, kot smo ga ves teden marljivo pripravljali. Da, res je, samo za vas, tekmovalce, smo imeli pripravljene ob kinu tudi karaoke. Pa drugo leto, ne? Tako, sedaj že veste, zakaj je "fajn prit" na jubilejni ZOT 2006. Do onemoglosti se bomo karaokali in imeli lepo.

Mina

Da bralci revije Tabor ne boste mislili, da je biti kontrolor na ZOT-u mačji kašelj, vam ponujam nekaj odgovorov naših deklet in fantov na KT-jih kako so preživelimo več kot 5 ur:

Metod in Benjamin (kontrolorja na KT - reševanje IQ testa):

"Je b'lo fajn, sam ne me vprašat zakaj sma v spalnih vrečah s šotorom vred po bregu dol drsela! Ja, hvala oni ekipi, ki je glih mimo prišla, da naju je reš'la. In če bo drugo leto spet tol'ko snega in vsaj 15 stopinj bolj toplo, boma ziher spet tam!"

Swatovke (ženski del voda Swat in Matej) so skrbele, da na signalizaciji ni bil dolgčas: "Mateja mamu zdaj najbolj rade, ker nam je tak lepo zakuru in poskrbel, da nam je b'lo celi cajt toplo! Pa ona ekipa, v kateri je bil Tadej (kdo si, lepotec?) je b'la tak zgubl'ena, nič niso znali ... Joj, pa Hugo nam je tak lepo zapel ... ja, valda gremo tudi drugo leto, pa če je 15 stopinj pod ničlo!"

Dory pa je s Škildžotom (?) skrbela za topli čaj in kekse na skici: "Joj, kako te zebe, a boš še malo čaja? Ja, saj ni več daleč do cilja!" Tako sta jih bodrila, pogumne tabornike, ki so se skozi sneg prebijali do njih. Pacient in Tedy naj bi po pripovedovanih tekmovalcev ves čas na KT spala: "Ne, to pa sploh ni res! 'Mama dokaz - sma se z mobitelom slikala in ne, ne spima na slikil!"

Komentarji ekip ob prihodu na cilj so bili različni. Od tistih grdih besed in kletvic do fanatično nasmejanih obrazov in smeha, vse to smo lahko doživeli. Matej iz Ljubljane je za novinarko Večera celo izjavil, da je bilo prav lepo, ker je bilo veliko snega. Urški iz Limbuša je bila proga zaradi snega zelo naporna, na trenutke celo idealna za lomljenje nog. No, glede nog - vsi tekmovalci so prišli živi in zdravi na cilj!

Dober pasulj, sadje in jogurti so ponovno vrnili nasmeške na utrujene obraze.

Nasmeški pa so ob razglasitvi najboljših in podelitvi nagrad prerasli v velike nasmehe. Nihče, tudi tisti najmanj uspešni, niso odšli domov praznih rok! Zahvala za to gre seveda našim sponzorjem, ki so bili letos res radodarni. Da se splača priti na ZOT lahko potrdijo najboljši v posameznih nalogah, ki so dobili prav posebne nagrade.

Še zadnji objemi, menjave telefonskih števil novih simpatij in šola v Malečniku je ponovno samevala. O čiščenju in pospravljanju, ki nas je v soboto popoldan še čakalo, ni vredno izgubljati besed. Tekmovalci, hvala, da ste bili tako snažni in redoljubni!

Zgodil se bo ZOT 2006! Se vidimo!

Bojan Križan, vodja tekmovanja, o novostih letošnjega ZOT-a ...: "Letošnji, že deveti ZOT po vrsti, je za razliko od prejšnjih postregel z nekaterimi novostmi, in sicer je prva poglavitna sprememba propozicij, ki smo jih preoblikovali in dopolnili tako, da so enakovredne za vse, tako za močnejši, kakor tudi za nežnejši spol. To pomeni, da smo iz prvotnih petih kategorij, kolikor jih je bilo do sedaj, skrčili na tri mešane kategorije, pri čemer je vsaka članica ekipe doprinesla dodatne točke. Letos smo se spomnili na vse tekmovalce in jih ob razglasitvi rezultatov tudi nagradili, tako da noben tekmovalec ni odšel praznih rok. Tako bo tudi v prihodnje, saj nam na ZOT-u zadovoljstvo tekmovalcev pomeni največ."

Vindi, traser, o postavljanju proge ...: "Proga je letos potekala po prvih hribovskih Slovenskih gorah, tako da se je zgodba gor-dol ponavljala skozi celo progo. Preveč izbire takšen teren traserju ne dopušča: na vsakem grebenu je cesta, v vsakem jarku je potok, vmes pa vinogradi (po možnosti ograjeni) in vikendi. Razen tega poteka po najlepšem delu terena gradbišče nove povezave z avtocesto. Zato je bilo treba poslati ekipe v nekoliko bolj razgiban del terena in nekoliko skrajšati progo. Kljub temu mislim, da mi je uspelo najti dovolj gozda in napraviti dovolj razgibano in pestro progo, ki ni bila preveč lahka za grče in pretežka za gozdovnike.

INTERVJU

Aleš Cipot

Brankica Kouter Taborništvo je njen način življenja

Leta 1976 je taborniški odred Črni teloh z druge osnovne šole v Murski Soboti prejel častni Partizanski trak. Proti koncu leta, 16. decembra, je na svet prijokala Brankica. Že kot šestletna je leta 1983 postala članica odreda. Pravi, da so bili to drugi časi. Ne le, da je v povprečju vsak dvanajsti prebivalec mesta bil član enega izmed mestnih odredov. Vzdušje je bilo neponovljivo, pripadnost odredu pa prav fanatična. Za taborništvo se je takrat dobesedno živelo. Konec osemdesetih let je prevzela načeljevanje, takrat že v četi, nič več odredu, Črni teloh. Taborništvo je takrat v Murski Soboti kazalo že popolnoma drugo sliko. V dobrih desetih letih, lahko bi rekli, od vrha do dna. A ni ji žal, da se je rodila deset let prepozno. Izkušnje, ki jih je pridobila v teh nezavidljivih časih, so bile izjemno dragocene. Taborništvo je doseglo svoj namen. Danes je starešina rodu Veseli veter, ki je pod enim imenom v začetku devetdesetih povezal še živeče čete, nekoč vse samostojne odrede, v mestu Murska Sobota. Kakorkoli je taborništvo predana z vsem srcem, pa ji služba vzame večji del dneva (pogosto tudi sedem dni v tednu) in onemogoča aktivnejšo prisotnost na taborniških akcijah. Predvsem zato si zadnji dve leti ne more privoščiti neposredno vodenje taborniških akcij, kljub temu pa vedno postori številne pomembne malenkosti v ozadju.

Brankica prejema zlati znak ZTS iz rok starešine ZTS - Mitje Lamuta. Foto: A. C.

Foto: A. C.

Kakšna je razlika med današnjo generacijo mladih in našo, izpred, reciva, 15 let?

Velika. Ni nam manjkalo volje, domišljije, kreativnosti. Vsaka stvar, kar smo se je lotili, nam je predstavljala izziv. In vse, kar smo uspeli ustvariti, nam je bilo v zadovoljstvo ter nas motiviralo za nadaljnje delo. Bili smo skupina, ki je delovala enotno, se čutila koristno in potrebno, imeli smo cilje, ki smo jih tudi uresničevali.

Kaj je problem današnje generacije?

Menim, da problem ni samo v generaciji mladih, temveč v celotni družbi. Prenasičenost materialnih dobrot ter pozabljanje na osnovne vrednote, ki se jih zavedamo, in jih poučujemo vedno manj.

Spominim se dogodka izpred nekaj let, ko smo taborniki Veselega vetra za otroke Murske Sobotne v Tednu otroka organizirali razne aktivnosti, med drugim tudi lov na lisico. Vsak, ki je prehodil pot in našel lisico, ga je čakala nagrada - bonbon. Po končanem lovu na lisico je k meni pristopila upokojena zdravnica, ki se je udeležila lisice s svojim vnučkom, in mi rekla: "Še nikoli v življenju nisem videla, da bi se vnuček tako razveselil bonbona." Danes?!

Vse, kar predstavlja dodatno obremenitev ali kaj podobnega, jim ni potrebno. Zakaj biti vodnik? Načelnik? Za to je potrebna odgovornost in odločanje. To pa ni stvar, ki bi jim predstavljala izziv ali zadovoljstvo, temveč le dodatno nepotrebno obremenitev.

Družba se spreminja, tudi mi bomo morali spreminiti pristop. Seveda pa se moramo pri tem zavedati bistva naše organizacije, ki pa je vzgoja mladih.

Stiska s prostori v Murski Soboti še vedno ni rešena.

Odkar se spominim, taborniki v Murski Soboti nismo imeli svojega prostora. Za vodova srečanja nam odstopajo svoje prostore šole, na katerih delujemo, za kar se jim najlepše zahvaljujem. Manjka nam prostor za srečanja kluba PP oziroma grč. Srečanja so ponavadi čez vikend (šola, študij, služba), tako da soba, ki si jo trenutno delimo s planinskim društvom v "Partizanu", ni primerna, saj je zaprta. Poslužujemo se prostora MIKK-a, ki pa ima sam prostorske probleme. Občina nam je obljubila, da bomo prostor dobili, vendar zaenkrat še nič od tega. Bomo videli.

Kateri dogodek izmed mnogih taborniških doživljajev se ti je še posebej vtisnil v spomin?

Spominov je veliko. Iz vsakega taborjenja, zimovanja ali kake druge akcije nekaj. Hm, Popo in Pipi v omari, margarina na stropu, blato v ušesih, pazi babica, divje svinje, 12 komadov v enem šotoru, palačinke, prva straža ... zlet v Mariboru - moje prvo taborjenje. Končala sem drugi razred osnovne šole. To je bilo moje prvo spanje v "pravem" šotoru. Prva noč je bila kratka, saj smo se vsi bivajoči v šotoru večji del noči trudili postaviti svetilko na srednjo palico šotora. Vsi poskusi so bili neuspešni, saj je bil šotor zelo visok.

Kateri pa je najbolj pereč problem kadra rodov na obrobju?

Prvi problem se pojavi pri prehodu iz osnovne šole v srednjo. Nekaj članov se odloči za šolanje izven našega kraja, kar predstavlja izgubo nekaj vodnikov. Člani še vedno sodelujejo in pomagajo pri določenih akcijah, doma še vedno ostane nekaj vodnikov. Naslednji prestop je študij. Pri tem prestopu izgubimo ponavadi perspektivne načelnike. Če se stiki še ohranijo, se predvsem v zadnjem času vse več mladih izseljuje, saj iščejo službo in priložnosti izven Prekmurja, kar predstavlja problem za celotno regijo (ne samo na taborniškem področju).

V rodu menda deluje mlajša generacija, od katere si lahko rod obeta svetlejšo prihodnost tudi v prihodnje.

V letošnjem letu je večji del funkcij prevzela mlajša generacija, srednješolci. Začeli so aktivno in pokazali veliko volje za delo. Za njimi je lanska ekscurzija, ki so si jo sami organizirali, pred njimi pa je že ta mesec zimovanje MČ. Zdajšnji pomočniki načelnikov naj bi naslednje leto prevzeli mesta

Foto: Arhiv RVV.

načelnikov. Problem se bo pojavil čez dve leti (študij). Upam, da se bo do takrat vpeljala skupina trenutno še GG-jev, ki bo prevzela vlogo vodnikov.

Rodovi pomurskega območja so dobro povezani in pogosto sodelujejo.

Vsi trije rodovi smo med seboj dobro povezani. Skupaj organiziramo taborjenja, zimovanja ali druge akcije med letom. Moram poudariti, da je Zveza tabornikov Pomurja trenutno za tabornike Pomurja nepogrešljiva, saj skrbi za razvoj kadra v Pomurju in predstavlja povezavo z ZTS.

Pomurski taborniki se nikoli nismo preveč ukvarjali z "zveznimi" vprašanji. Zakaj?

Ne vem. Mogoče zato, ker smo toliko oddaljeni od centra, ali pa imamo preveč svojih problemov, ki se nam zdijo pomembnejši in ki jih lahko rešimo.

V Pomurju ni bil nikoli problem plačati povišan odvod članarine ...

Mislim, da pri odvodu članarine ne gre za znesek, ki mora rod odvesti, temveč za "politiko" roda oziroma njegovega vodstva. Pri nas vedno odvedemo članarino za vse člane (večji problem nam predstavlja pravočasno posredovanje podatkov o članih).

Kako to, da se v zadnjih letih Veseli veter nikoli ni ubadal z vprašanjem pomanjkanja denarja?

Tisti, ki imajo malo, so zadovoljni s tem, kar imajo in se ne pritožujejo. Se pač morajo bolj potruditi in najti druge vire dohodka. Naj omenim, da pri nas v rodu obstaja opcija nižje polovične članarine, tabornine, zimovalnine ... za vse socialno slabše stoječe družine in za vse družine, ki imajo več kot enega člana. Vsem udeležencem kakršnega koli tečaja ali tekmovanja rod prispeva polovico zneska. Tu nastopi delo vodstva roda. Projekti so tisto, s čemer se naš rod kar uspešno "preživlja" zadnjih nekaj let. Predstavlja veliko dodatnega dela in časa, vendar se spleča (pa ne v finančnem smislu - ali pa tudi).

So v zadnjih letih preveč odkrite težnje po centralizaciji tudi v naši organizaciji? Ali pa vsaj, da se poskuša čimveč stvari prilagoditi velikim in bogatim?

Občutek imam, da se naša organizacija vedno bolj centralizira in nima poslušna ter pozablja, kaj je smisel naše organizacije. Če pogledamo samo sestavo trenutnega IO in po zadnjih pogovorih morebitno ukinitvev območij, bomo Pomurci in mogoče še kdo morali ustanoviti svojo Zvezo, saj bomo odrinjeni čisto na rob, in pri odločanju glede pomembnih stvari ne bomo imeli nobenega vpliva več.

Revija Tabor!?

Revijo Tabor imam naročeno, vendar jo le redko preberem v celoti. Ponavadi jo na hitro prelistam, zato glede tega ne bi veliko govorila. Mislim, da bi Tabor moral biti namenjen predvsem MČ-jem, GG-jem ter PP-jem. Uradna obvestila le tista nujna, saj novice in informacije dobivamo prek Porodov, območij ali rutke - za kar pa so v našem rodu zadolženi drugi. Žal predlog članarine, ki je vključeval tudi naročnino za Tabor, ni bil sprejet, saj bi morali po mojem na Tabor biti naročeni mlajši člani naše organizacije.

Foto: Arhiv RVV.

SiNi

TABOR NA OBISKU

Rod Pusti grad Šoštanj

Rod Pusti grad iz Šoštanja ima dolgoletno zgodovino, ki sega več kot 44 let nazaj, pravzaprav deluje od leta 1959, ko je nastala četa Pustega gradu. In zakaj takšno ime? Bilo je več predlogov za ime rodu, na koncu pa je obveljalo dejstvo, da so Šoštanjčani in da dobijo ime po nečem, kar je značilno za Šoštanj, kar je vidno takoj, ko se pripelješ v mesto. In tako so dobili sprva ime četa Pusti Grad, kasneje odred in sedaj rod!

Taborništvo je vseskozi v tesni povezavi z Osnovno šolo Bibe Roecka Šoštanj, saj je taborništvo tam krožek, v katerega je vključen vsak tretji otrok šole. Pri izvajanju programa jim šola vedno dobro stoji ob strani.

Predstavnice so imeli tudi med udeleženci na zletu Pow wow, prav tako tudi med osebjem!
Foto: SiNi.

Šoštanjski taborniki že od nekdaj radi potujejo in raziskujejo svet. Zato se že vrsto let redno udeležujejo akcij, ki jih popeljejo v tuje države. Tako so bili na Jamboreeu v Avstraliji, na Nizozemskem, v Čilu in na Tajskem. Svoje predstavnice pa so imeli tudi na MOOT-u na Švedskem. Bili so del različnih skavtskih odprav v sklopu Šaleške zveze tabornikov (več potovanj po Angliji, Škotski in Irski; leta 2004 potovanje po Skandinaviji) in sodelovali na različnih mednarodnih taborih še v času bivše Jugoslavije in sedaj v času samostojne Slovenije.

V rodu se dobro zavedajo, da morajo mladim tabornikom redno zagotavljati privlačne akcije in izzive, zato se vsako leto udeležujejo različnih tekmovanj. Najbolj množično se vsako leto udeležijo državnega mnogoboja, od koder še nikoli niso prišli praznih rok (ekipe skoraj vedno napolnijo dva avtobusa). Njihovi tekmovalci so vedno med najboljšimi v državi. Potrebno pa je tudi omeniti, da so njihovi malo starejši člani (PP-ji in grče) vedno množično prisotni v sodniških vrstah. Udeležujejo pa se tudi drugih tekmovanj kot so NOT, ROT, ZNOT in še mnogih drugih. Leta 2003 pa so zelo kvalitetno organizirali državni mnogoboj za vse kategorije, za organizacijo katerega so dobili veliko pohval.

MČ-ji so v Kokarjah na državnem mnogoboju zelo uživali! Foto: SiNi.

Na taborjenju se vseskozi nekaj dogaja. Rim-šim-šim je zelo priljubljena igra! Foto: SiNi.

Že 40 let zapored taborijo na izjemno lepo lociranem in dobro urejenem Kajuhovem taboru v Ribnem pri Bledu. Mnoge druge tabornike zelo čudi, da taborijo že toliko let na isti lokaciji. "Dolgčas," pravijo. Šoštanjčani pa ne menijo tako. Taborjenja v Ribnem se veselijo vsi. Staro in mlado. Vsi ga nestrpno pričakujejo. Za njih je tabor v Ribnem neke vrste svetišče in zatočišče kamor se zatečejo, da ubežijo normalnemu vsakdanu in vsako leto doživijo nekaj novega in nepozabnega. Letnega taborjenja se udeleži vsako leto okoli 130 od skupno 200 šoštanskih tabornikov! Zaradi neposredne bližine Jelovice nudi širok izbor smeri za pohode in orientacije, neokrnjenost narave pa jim omogoča dobro izvajanje taborniškega programa. Vsako leto v okviru letnega taborjenja organizirajo zelo kakovostno vodeno vodniško šolo, v kateri izobrazijo nove vodnike.

V okviru rodu Pusti Grad Šoštanj delujeta tudi dve četi. Četa Zelenega zlata deluje že 11 let v Polzeli. Druga četa, Gozdovi Žvajge, pa prihaja iz Prebolda. Ta četa deluje v okviru rodu le kratek čas (dve leti), čeprav je zgodovina preboldskih tabornikov precej daljša. Prebujanje taborništvu v Preboldu je že obrodilo sadove in vsako leto je članstvo v četi večje. Delovanje obeh čet je samostojno, pa vendarle tesno povezano s taborniki iz Šoštanja in vsi se zelo veselijo skupnih taborjenj in akcij v okviru rodu. Vsi si medsebojno pomagajo z izkušnjami, nasveti, opremo in skupno sodelujejo na tekmovanjih pod imenom Rod Pusti Grad!

Svoje zatočišče oz. tretji dom so našli v Belih Vodah, majhni vasi pod Smrekovcem, kjer vsako leto izvajajo zimovanja za MČ in GG, različne motivacijske vikende za vodnike, posvete, izobraževanja, PP večere in še mnoge druge akcije. Bližina gozda in narave mnogim najmlajšim pomeni prvi pravi stik z naravo in možnost, da nekaj dni preživijo med vrstniki brez staršev. Obvezen je tudi nočni pohod na Sveti Križ, od koder je imeniten razgled na celotno Šaleško dolino, Polzelo in druge kraje v Savinjski dolini, osvetljene z milijoni lučk.

GG vod na zimovanju opravlja družbeno koristna dela. V ozadju Sveti Križ! Foto: SiNi.

RODOVA UPRAVA

Starešina rodu: HELENA URH

Načelnik rodu: MAKS KVAS

Tajnica: JERNEJA VIDEMŠEK

Blagajničarka: ANDREJA GOMBOC

Mentorica: HELENA URH

Gospodar: JANEZ APAT

Načelnica murnov: TINA DOBELŠEK

Načelnica MČ: TINA ZAGER

Načelnik GG: DENIS ŠVARC

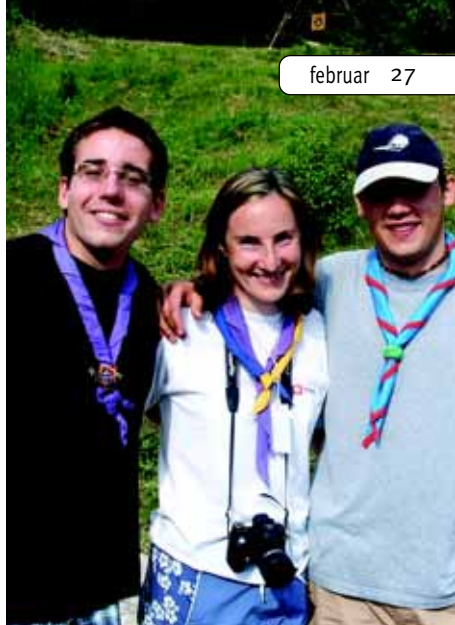
Načelnik PP: PETER APAT

Starešina čete Zelenega Zlata Polzela: ANGELIKA URBANC

Načelnik čete Zelenega Zlata Polzela: MATIJA ŠPACAPAN

Starešina čete Gozdovi Žvajge Prebold: MATJAŽ MODRIJAN

Načelnik čete Gozdovi Žvajge Prebold: VID NOVAK

Helena Urh (na sredini) je gonilna sila Šoštanjskih tabornikov že vrsto let. Sedaj je drugo leto zapored starešina rodu. Potrebno je omeniti, da opravlja tudi nalogo mentorice na osnovni šoli Bibe Roecka. Prav zaradi njenih dolgoletnih izkušenj in odličnih sposobnostih vodenja je taborništvo v Šoštanju tako zelo priljubljeno in množično. Foto: SiNi.

Kje po 27 letih pri tabornikih še vedno najdeš izzive, da vztrajaš?

Helena: Oguljena fraza! Zaradi otrok. In njihovih zadovoljnih in nasmejanih obrazov med in po taborniški akciji. Ko so naši člani zadovoljni z našim delom, se meni in vsem ostalim, ki pomagajo pri tem, trud bogato poplača.

Novo območje! Korak nazaj ali naprej?

Helena: Korak na sever. Bližje k Evropi! ☺ Želeli smo, da tudi z našo pomočjo na Koroškem ponovno zaživijo taborniki v tolikšni meri, kot so že nekoč bili.

V Šoštanju gradijo novo osnovno šolo, ki bo združila dve stari. Kakšna je prihodnost rodu?

Helena: Šoštanj je taborniško mesto in za prihodnost taborništva se ni potrebno bati. Želim si le, da bi naše članstvo postalo še bolj množično in bi tako še večje število mladih pripravilo do kakovostnejšega življenja.

STRUKTURA RODU

Pusti Grad Šoštanj:

MČ	GG	PP	grče	SKUPAJ
10	8	1 klub	2 kluba	21
63	55	25	30	173 članov

Četa Zelenega Zlata Polzela:

MČ	GG	PP	grče	SKUPAJ
4	2	1 klub	/	7
26	13	20	4	63 članov

Četa Gozdovi Žvajge Prebold:

MČ	GG	PP	grče	SKUPAJ
3 vodi	3 vodi	/	1 klub	7
30	30	1	8	69 članov

Struktura rodu skupaj:

MČ	GG	PP	grče	SKUPAJ
17 vodov	13 vodov	2 kluba	3 klubi	35
119	98	46	42	305 članov

Rod Stane Žagar - mlajši

Leto ustanovitve: 1980

Področje delovanja: področje Kranja; pokrivamo OŠ Simon Jenko, poleg tega imamo vod MČ-jev in GG-jev tudi v Svetem Duhu pri Škofiji Lohi. Z lanskim letom se je naš rod razširil tudi na področje Trziča, kjer smo pod okrilje vzeli četo trziških tabornikov, ki bodo, ko se bodo dovolj okrepili, ustanovili svoj rod v Trziču. Tam je taborništvo pred leti zamrlo, a se mu, sodeč po naši četi, obeta ponoven vzpon.

Število aktivnih članov: 150

Struktura rodu: 8 vodov MČ, 6 vodov GG, 1 klub PP in še nekaj aktivnih grč, ki nam pridno pomagajo pri vodenju in organizaciji raznih akcij. Četa Trziškega zmaja šteje približno 50 članov.

Najbolj zagrizena članica rodu: Kaja Tilinger - Kavka, Mlakarjeva 13, 4000 Kranj, 041/267-854, kaja.tilinger@rutka.net.

Spletna stran: rsz-ml.rutka.net

Simbolika rodovega imena

Stane Žagar - mlajši je bil partizan v drugi svetovni vojni, ki je kasneje postal narodni heroj, saj je svoje življenje raje končal v neki jami, kot da bi se predal fašistom. Ta tema je sicer nekoliko zastarela in se med nami mladimi ne širi prav pogosto, ampak je kljub temu ostala živa in pomembna, zato smo tudi obdržali to ime.

Na taborniški izlet naj vsak prinese 5 celih jabolk. Iz njih bomo naredili kar nekaj jedi.

Pečeno jabolko

Jabolko si lahko spečemo kar na ognju, tako da jo nabodemo na palico ter vrtimo počasi nad ognjem, dokler se lepo ne zmehta. Da jabolka ne bi bila grdo zažgana, jih lahko zavijemo v alufolijo in jih prepečemo v žerjavici. Pečemo jih lahko tudi tako, da iz njih izrežemo peške, dodamo žličko sladkorja, zavijemo v alufolijo in jih prepečemo v žerjavici.

V žerjavici jih pečemo približno 40 minut.

Jabolčna omleta

Potrebujemo:

ponev ali pokrov kotlička, 1 jogurtov lonček mleka, 1 jajce, 1 jedilna žlica sladkorja, 4 jedilne žlice moko, 2-3 jabolka, 2 žlici olja.

V mleko dodamo jajčni rumenjaki, moko in sladkor ter dobro zmešamo, da se ne naredijo grudice. Dobljeni masi narhlo primešamo sneg stepenega jajca. Jabolka olupimo, od-

stranimo semena in jih na drobno narežemo. V ponev ali pokrov kotlička vlijemo olje, dodamo za prst debelo testo ter ga potresemo z narezanimi jabolki. Ko je na eni strani pečeno, ga obrnemo in opečemo še na drugi strani.

Namaz iz regrata

Potrebujemo:

1 sirni namaz Tamar z okusom smetane, 2 pesti regratovih listov, 1 jedilna žlica olivnega olja.

Sirni namaz dobro pretlačimo, dodamo žlico olivnega olja in dobro premešamo. Regratove liste dobro operemo, jih drobno narežemo in vmešamo v sirni namaz. Potrebujemo še kruh in malica je pripravljena.

Zelena omleta spečena na zimovanju

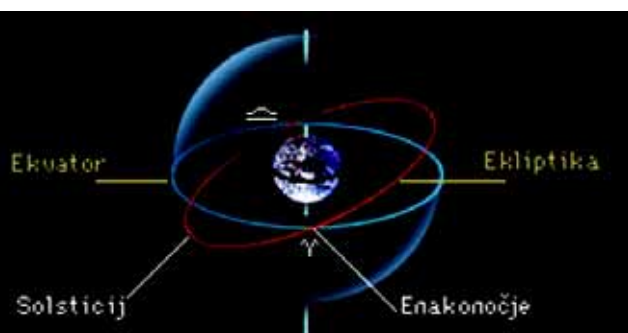
Za štiri osebe potrebujemo:

8 jajc, 2 oprana in drobno narezana pora, 4 na drobno narezane čebule, 10 dag očiščene in drobno narezane špinace, 3 jedilne žlice nasekljanega peteršilja, 3 jedilne žlice zelišč (lahko tudi posušenih) drobnjak, timijan, janež, koriander, 1 jedilno žlico nasekljanih orehov, maslo, sol in poper.

Priprava: jajca stepite, dodajte nasekljano zelenjavo, zelišča in orehe, začinite po okusu in dobro premešajte. Pekač namažite z maslom in vanj zlijte maso. Pokrijte in pecite 40 minut, da se lepo zlato zapeče. Ponudite lahko toplo ali hladno.

Kaj je ekliptika

Ekliptika je namišljena črta na zvezdnem nebu, po kateri navidezno potuje Sonce. Ozvezdjem, preko katerih potuje Sonce, pravimo zodiakalna ozvezdja, saj jih večina nosi živalsko ime. Naštajmo jih: Oven, Bik, Dvojčka, Rak, Lev, Devica, Tehnica, Škorpion, Strelec, Kozorog, Vodnar in Ribi. Verjetno so vam bolj znana kot sončna znamenja iz horoskopov. To pa ne pomeni nič drugega kot to, da je bilo Sonce v enem od teh znamenj v trenutku vašega rojstva.

Tudi Luna, ki kroži okoli Zemlje, ter vsi planeti, ki še poleg Zemlje krožijo okoli Sonca, krožijo skorajda v isti ravnini. To za nas, opazovalce z Zemlje, pomeni, da jih bomo našli na nebu vedno nekje v bližini ekliptike.

Če hočemo torej na nebu poiskati planete, je zelo pomembno, da znamo na nebu poiskati zodiakalna ozvezdja in si zamisliti ekliptiko. Ekliptika je na ekvatorialno ravnino nagnjena za 23,5 stopinj. To je natančno toliko, kolikor je os zemeljske rotacije nagnjena glede na kroženje okoli Sonca. To pomeni, da polovica ekliptike poteka po severnem, polovica pa po južnem nebu.

Ko se Sonce nahaja na tistem delu ekliptike, ki poteka po severnem nebu, je pri nas poletje. Ko pa je na tistem delu ek-

liptike, ki je pod ekvatorjem, je pri nas zima. Na ta način lahko delimo tudi zodiakalna znamenja na poletna in zimska.

Ekliptika na dveh mestih seka ekvatorialno ravnino. Z drugimi besedami - Sonce dvakrat na leto prečka ekvatorialno ravnino. Enkrat se to zgodi, ko preide v znamenje Ovna, drugič, ko preide v znamenje Tehnice. Takrat nastopi pomladansko oziroma jesensko enakonočje. Na ta dan sta dan in noč enako dolga.

Ko je Sonce na točki ekliptike, ki je najbolj oddaljena od ekvatorialne ravnine (23,5 stopinj), nastopi solsticij. Ko je Sonce na severnem nebu, govorimo o poletnem solsticiju (tudi Rakov obratnik), ko je na južnem nebu pa o zimskem solsticiju (Kozorog obratnik).

ZNANA IZJAVA

Vsi ljudje se rodijo enaki, le redki pa so tisti, ki jim uspe premagati to pomanjkljivost. (Lord MANCROFT)

LUNINE MENE

Zadnji krajec	02.02. 2005	ob	08:28
Mlaj	08.02. 2005	ob	23:30
Prvi krajec	16.02. 2005	ob	01:16
Polna luna	24.02. 2005	ob	05:55
Zadnji krajec	03.03. 2005	ob	18:38
Mlaj	10.03. 2005	ob	10:13

VZHODI IN ZAHODI SONCA

1.02. Vzhod: 07:24	1.03. Vzhod: 06:41
Zahod: 17:07	Zahod: 17:48
15.02. Vzhod: 07:05	15.03. Vzhod: 06:15
Zahod: 17:28	Zahod: 18:08

Besedilo in fotografije: Blaž Verbič

TABORNIŠKA FOTOGRAFIJA

Fotografiranje živali

Glej, srna. Tam, na poti pred nami. Tiho, da je ne splašimo. Fotoaparatom imam ... Jo bomo slikali. Joj, pa je zbežala ...

V primeru, kadar želimo narediti posnetek živali od blizu, se je najbolje poslužiti fotografiranja udomačenih ali nagačenih živali.

Fotografiranje živali sodi med težje vrste fotografije. Opisal bom fotografiranje manjših živali (čebele, metulji ...) in fotografiranje večjih divjih živali, imenovan tudi fotolov. Obema je namreč skupno to, da je obnašanje živali zelo nepredvidljivo, včasih tudi nevarno ter da so živali boječe in niso navajene človekove bližine.

Fotografiranje manjših živali je podobno makro fotografiji. Pazljivi moramo biti predvsem na ostrino in globinsko ostrino objektov na fotografiji, poleg tega pa tudi na pravilno postavitev fotografirane živali. Le-to pa je težko predvideti in dostikrat zahteva daljše opazovanje in proučevanje živali. Pri tem fotografiranju potrebujemo teleobjektiv z možnostjo bližnjih posnetkov (možnost, da objektiv izostri tudi bližnje predmete) ali celo makro objektiv.

Mnogo težji pa je fotolov, pri katerem fotografiramo večje živali. To pomeni, da lahko podobno kot lovci, opazujemo in zalezujemo, le da namesto puške za ovekovečenje trofeje uporabimo fotoaparatom. Zaradi tega je lahko ta fotografija zelo naporna in zahteva veliko časa. Takšnega fotografiranja pa se lahko poslužimo tudi takrat, ko v hribih ali naravi na naši poti srečamo divje živali (srne, gamsi ...) in bi jih radi foto-

grafirali. Pri tem potrebujemo objektiv z veliko goriščno razdaljo (300 mm ali več). Poleg tega se moramo zavedati, da se lahko živali našega fotografiranja tudi ustrašijo. Veliko živali se namreč ustraši, kadar na njih pogledamo preko puške, daljnogleda, fotoaparata ali podobne naprave. Tako se nam večkrat zgodi, da živali opazujemo, ko pa jih želimo fotografirati zbežijo. Vedeti namreč moramo, da nas navadno živali opazujejo in s tem opazijo tudi naše nenavadno ravnanje. Ko se jim le-to zazdi sumljivo, pa raje zbežijo.

V tem primeru lahko ravnamo tako, da se, če smo v skupini, pred fotografiranjem skrijemo za eno od oseb in fotografiramo izza te osebe. Fotoaparatom pripravimo tiho in brez sunkovitih gibov. Ko začnemo fotografirati ne čakamo na pravi trenutek, ampak delamo posnetke zaporedno, tako da naredimo več posnetkov. Večkrat se namreč zgodi, da se uspešno pripravimo na fotografiranje, a nam med čakanjem na pravi motiv živali zbežijo, mi pa tako ostanemo brez kakršnegakoli posnetka.

Fotografija osjega gnezda na skali. Potreben je objektiv s čim večjo goriščno razdaljo ter pravilna ostrina. Poleg tega pa je potrebno tudi paziti, da živali ne razdražimo, da nas ne napadejo.

Brezalkoholni koktajli

Jabolčnik

Potrebujete:

- o 1 jabolko
- o 3 dcl vrele vode
- o ½ čajne žličke sladkorja

Priprava:

Razrežite jabolko na rezine in jih stresite v vrč, preko njih pa potresite sladkor. Nato vse skupaj prelijete z vrelo vodo. Pustite stati 10 minut, nato pa vodo odlijete in pustite, da se ohladi. Servirajte z ledom in dekoracijo rezine jabolka ter slamico.

Lilija

Sestavine:

- o 2 dcl gaziranega jabolčnega soka
- o 0,2 dcl sirupa grenivke
- o ¼ čajne žličke sladkorja

Priprava:

Zmešajte sestavine v vrču in dodajte kocke ledu. Dekorirajte z češnjo (iz kompota z mešanim sadjem).

Braziljanka

Sestavine:

- o 2 čajni žlički kavnega koncentrata
- o 1 dcl mleka
- o 0,5 dcl ananasovega soka
- o 0,5 dcl limoninega soka (Fruc)
- o čokoladne mrvice

Priprava:

V mikser stresite nekaj ledu in ostale sestavine ter jih močno zmešajte (mleko se doda na koncu, da se zaradi limoninega soka ne zasiri). Tik pred serviranjem dekorirajte s čokoladnimi mrvicami, ki jih potresete po vrhu.

Orientacija po zvezdah

Kako najdemo jug?

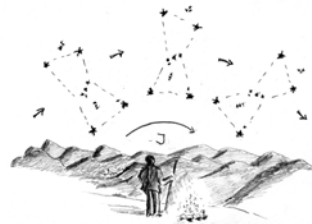
Poleg Severnice lahko pri orientaciji pomagajo tudi zvezde v Orionu.

Poiskati jug po zvezdah je nekoliko zahtevnejše in vzame več časa, poleg tega pa juga ne moremo določiti tako točno kot sever po Severnici.

V pomoč so nam ozvezdja, ki navidezno krožijo na južni strani neba in najbolj primerno ozvezdje je Orion.

Ozvezdje Orion je veliko ozvezdje, ki ga z dlanjo iztegnjene roke težko pokrijemo, zanj so značilne tri svetle zvezde v vrsti (glej skico), ki jih imenujemo tudi Kosci, oziroma Orionov pas. Nato okoli pasu poiščemo še tri modro svetleče zvezde Rigel, Belatriks ter Saif ter rumenkasto-rdečo Betlegezo in oblika ozvezdja Orion je pred nami.

Na sliki si oglej kako navidezno kroži okoli juga.

Več o Ozvezdju Orion si preberi v Taboru 2004 - številka 1.

Aljoša Bizjak

Mokra drva in ogenj

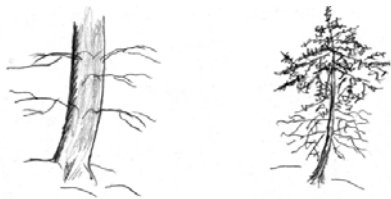
Toplota v mrzlih dneh in večerih je zelo dobrodošel rezultat ognja, ki si ga taborniki radi zakurimo in kasneje dopolnimo s pečenimi jabolki ali čajem.

Žal imajo zime to lastnost, da običajno sneg, ki pokrije tla, ali dež premočita vso kurjavo in vsak poskus kurjenja ognja lahko končamo razgreti od jeze.

Vendar obstaja tudi za to rešitev. Če ne želimo nositi suhih drv in netiva od doma ali neekološko uporabljati zažigalnih sredstev, lahko uspešno zakurimo ogenj s pomočjo spodnjih nasvetov.

1. Poišči suha drva

Prav povsem suhih drv verjetno ne bomo našli. Tla pod snegom ali po dežju vzdržujejo vlago v lesu, zato razmeroma suha drva najdemo na samih drevesih. Za dračje sta primerena smreka in bor (krošnja tudi pozimi zadrži sneg), za drva pa bukev. Kdaj pa je les suh? Takrat ko počni in se razlomi, ne da bi se zvijal. Pomembno je, da ne skušamo kuriti s še 'živimi' vejami, v katerih je še rastlinski sok.

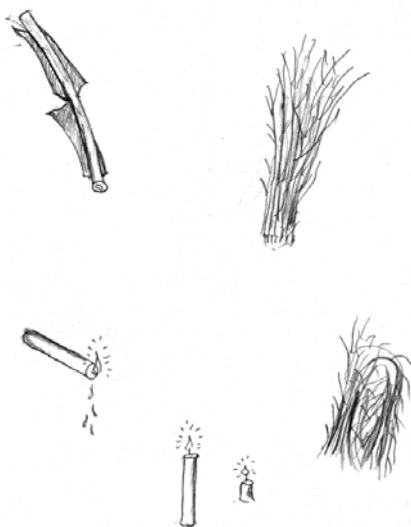

2. Pripravi kurjavo

Tako kot pri mnogobojih je potrebno zbrati kurjavo ter jo ločiti na tri dele; dračje, začetno kurjavo in ostala drva. Začetno kurjavo predstavljajo za okoli svinčnik debele veje, ki se jih nalomi na običajnih 30 cm ali manj.

3. Olupi lubje

Lubje je po sestavi takšno, da se prej in bolj namoči kot ostali les. Zato z vej olupimo lubje in če so res suhe, nam to ne predstavlja težave. Pomembno je, da olupimo vsaj začetno kurjavo.

4. Drugačna tehnika prižiganja ognja

Ker je vse vlažno, tudi gori počasi. Zato ne sestavimo piramide ali pagode, temveč se lotimo prižiganja na naslednji način:

- dračje povežemo (primemo) v šop, zvijemo v kito in pod to približamo plamen;
- plamen se širi po dračju, z obračanjem dračja skrbimo, da je jedro gorenja zmeraj pod glavino dračja;
- ko se dračje razgori, ga položimo na tla in na ogenj polagamo začetno kurjavo. Ko začne to goreti, se ravna kot običajno.

In če netivo noče in noče zagoreti?

Rešitev lahko predstavlja navadna sveča oziroma vosek, s katerim pokapamo netivo in tako pripomoremo k lažjemu vžigu netiva.

Analiza vmesnih časov

Elektronski sistem perforiranja poleg lajšanja dela organizatorjev orientacijskih tekmovanj prinaša tudi napredne možnosti za analizo rezultatov za tekmovalce. Na taborniških tekmovanjih s tem na žalost še nimamo prakse, v orientacijskem teku pa so analize vmesnih časov (Splitsbrowser) v Sloveniji prisotne že nekaj let.

Prva analiza je bila izdelana za Glas Jelovice 2005 in jo lahko najdete na spodnji povezavi. Pomanjkljivost splitsbrowserja z rezultati, ki jih zaenkrat znamo pripraviti "na roko", je ta, da omogoča analizo samo tistih ekip, ki so na progi obiskale vse kontrolne točke. Ostale samodejno izpadejo. Možnih je več različnih izrisov: graf vmesnih časov, potek absolutnega časa (tu se lepo vidi, katere ekipe so se "šlepa-le"), mesto po/na posamezni etapi, zaostanek v odstotkih, tabelo vmesnih časov. Vse izpise lahko primerjamo z najboljšim časom, zmagovalcem ali točno določeno ekipo.

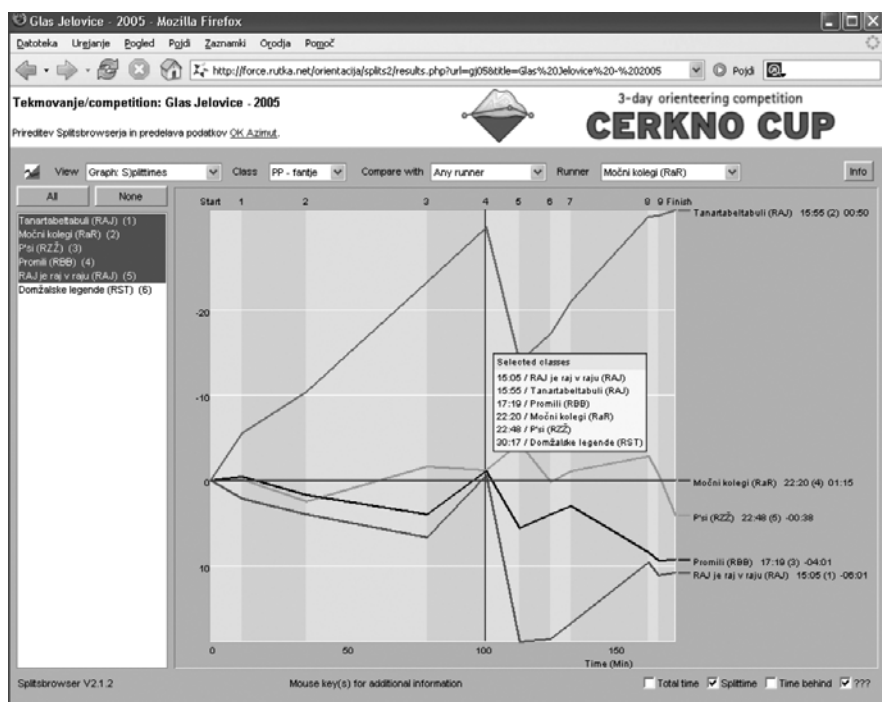
Vse organizatorje orientacijskih tekmovanj, ki želijo po tekmovanju pripraviti analizo vmesnih časov vabim, da se oglasijo na naslov bubi@rutka.net.

Glas Jelovice:

<http://force.rutka.net/orientacija/splits2/results.php?url=gj05&title=Glas%20Jelovice%20-%20202005>

Seznam vseh analiz:

<http://www.oklub-azimut.si> (kliknite na Splitsbrowser).

Na sliki je prikazano okence Splitsbrowserja (za delovanje morate imeti nameščen Java Virtual Machine, ki ga dobite na <http://www.java.com>). Za razumevanje grafov je pomemben podatek ta, da sta na obeh oseh nanesena časa. Na osi x je referenčni čas (najboljši čas, čas izbrane ekipe/tekmovalca), na osi y pa so odstopanja od tega časa. Kadar časovni potek kaže navzgor, gre za dosežek, boljši od referenčnega časa, sicer pa je bolj običajno, da opazujemo zaostanke.

Taborniki se spoznamo na različne stvari. Raziskujemo naravo, naravne pojave, proučujemo življenje živali itn.

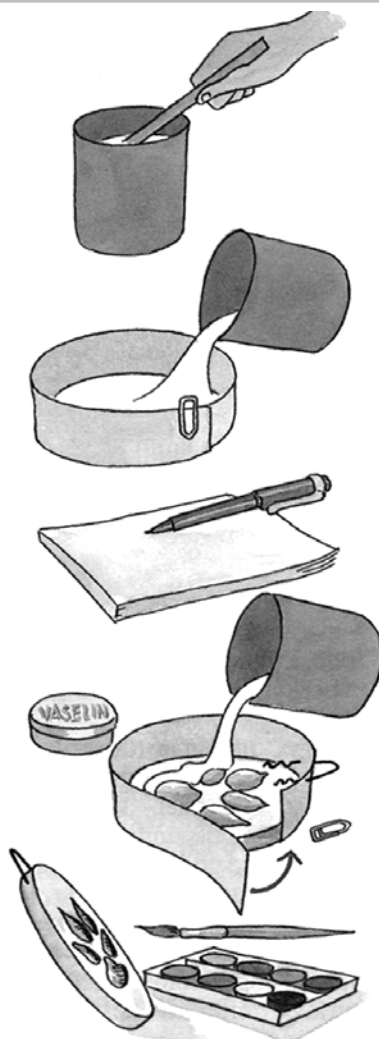
Tudi sledove živali, vozil in ljudi proučujemo. O tem velikokrat govorimo, kako bi namreč po sledovih ugotovili, kdo je bil v bližini našega tabora, naselja, v bližnjem gozdičku ali kje drugje. Pa poskusimo posneti sledove.

Pomagamo si s preprostimi pripomočki. Za posnetek sledi potrebujemo: mavec, čopič, lonček, kartone in sponke za papir.

Kakšen je postopek, da lahko dobimo odtis sledi in ga tudi prinesemo v vodovo ali četno sobico? Lahko se namreč odločimo tudi za zbiranje sledi živali, odtisnjene v mavcu.

S čopičem očistimo sled v tleh, jo obkrožimo s kartončkom, ki smo ga povezali z običajno sponko za papir.

Mavec zmešamo z vodo v posodi in zalijemo odtis v tleh.

Mavec se hitro posuši, zato lahko kmalu odstranimo okvir.

Odtis uredimo in opremimo z napisom, čigav je, ter ga shranimo v vitrino.

Nikoli naj ne pomislimo, da obstaja ena sama rešitev

In kakšne so vaše "rešitve" zgodbe iz prejšnje številke Tabora (spomnimo se Benjamina in njegovih težav)?

Znanstvena in strokovna psihološka poštenost nam narekuje, da se sprijaznimo z dejstvom, da popolne in zanesljive rešitve ni, kljub temu, da nam jo rada ponujata poljudna literatura ali različni samozvani psihološki svetovalci. Lahko govorimo o večji ali manjši verjetnosti, da bo določeno ravnanje pripeljalo do uspeha. Obenem si lahko zastavimo vprašanje, kaj uspeh sploh je. V našem primeru lahko uspeh definiramo kot doseganje zelenega cilja, vendar je tudi ta s strani različnih udeležencev lahko različno zastavljen - cilj starešine je, da ga vodniki ubogajo, Benjaminov cilj je, da so mlajši taborniki disciplinirani na vodovem srečanju, cilj tabornikov je mogoče zabava.

Če se vrnemo na začetek zgodbe, oziroma k osvetlitvi primernejših oblik ravnanja, bi lahko rekli, da morajo za začetek vsi udeleženci jasno in dokaj natančno opredeliti svoje skupne cilje, npr. cilj vseh nas je čist in urejen tabor, da se v današnjem dnevu naučimo vezati en vozel ipd. Cilji naj bodo splošni (daljnosežni) in specifični (kratkoročni). Obenem pa naj bodo pravila obnašanja jasno določena. Kaj storimo s tistimi, ki pravil ne upoštevajo?

Starešina je nadrl Benjamina, Benjamin se je znašal nad mlajšimi taborniki - oba sta uporabila kazni za neupoštevanje pravil. Že v prejšnji šte-

vilki smo zapisali, da ima javna graja pogosteje negativne učinke, ker pri osebi spodbuja negativno čustveno naravnost ter bo pogosteje vztrajala pri svojem ravnanju, da bi ohranila svojo integriteto. Raziskave kažejo, da imajo na splošno različne oblike kaznovanja kratkoročne učinke in le redko pripeljejo do spremembe vedenja. Pogosteje naj bi uporabljali prijem odtegnitev nagrade. Ob tem je najpomembnejše, da osebe, pri kateri želimo spremeniti vedenje, ne žalimo in zmerjamo, nanjo ne stresamo svoje jeze in ne posplošujemo njene nesposobnosti na enem področju na celotno osebnost.

Torej, da bi naši udeleženci gradili kvalitetnejše medsebojne odnose, da bi bili bolj priljubljeni in da bi jih mlajši taborniki bolj spoštovali, naj bi pogosteje uporabljali naslednje prijeme:

1. Starešina, ki je v pričo drugih nadrl vodnika Benjamina, bi se moral pogovoriti z njim na samem, ga povprašati za razloge, preveriti ali je sploh on kriv za nered ipd.

2. Če bi bil Benjamin deležen tovrstne obravnave, je velika verjetnost, da tudi sam ne bi bil tako razdražljiv in bi bil manj dojemljiv za nemir v skupini. V primeru nemira, ki že ovira izvajanje vodovega srečanja, ima na voljo prav tako različne ustrežnejše prijeme - za hip ustavi trenutno aktivnost vodovega srečanja, se pogovori s taborniki,

uvede premor z igrico, pelje tabornike v naravo, pripravi poučevanje, kjer so taborniki aktivni ustvarjalci, ne pa pasivni sprejemniki.

Vsi ti prijemi in načini dela zahtevajo več priprav, vlaganje dodatnega napora, izgrajevanje sebe kot osebnosti. Ob vsem tem se lahko zgodi, da izid ne bo zadovoljiv. S tem se moramo sprijazniti in sprejeti različnost, različne načine odraščanja in dozorevanja, drugačne načine učenja.

Daša Lamut, foto: Paro RDV **ADRENALIN**

Turno smučanje

Čarobna zasnežena pokrajina. Samota. Čudovit razgled. Sama belina - popolnoma nedotaknjena ... kar vabi, da se poženeš proti dolini. A tudi ogromno adrenalina! Vsaka napaka te lahko stane življenje. Številne s snegom prekrte ostre skale. Zdrsi. Plazovi.

Smučanje je pri nas eden izmed najbolj priljubljenih in množičnih športov. A vedno več smučarjev zapušča urejena smučišča. Zakrbljujoče je, da povprečno smučarsko znanje le-teh zaostaja za tistim na smučišču, čeprav bi moralo biti ravno obratno, ker je smuka zunaj utrjene proge zahtevnejša. Mnogi imajo radi gore in smučanje, za te je turno smučanje, kombinacija gornišтва in smučanja, idealno.

Pomembno je ločiti vsaj 4 oblike smučanja v visokogorju: gorsko pohodništvo na smučeh (izleti in sprehodi po položnem, nezahtevnem svetu), **turno smučanje** (smučanje v gorski naravi, z vzponi na nezahtevne vrhove, kjer ni nujna uporaba derez in cepina), alpinistično smučanje (smučanje v nedotaknjeni gorski naravi, s težjih vrhov in čez ledenike, uporaba cepina in derez je tu nujna) in variantno smučanje (smuka po neoznačenih ali označenih progah v okolici smučarskih centrov, za vzpon uporabimo kar žičnice ali pa helikopter). Variantno smučanje je nedvomno ločeno od ostalih treh, ostali tipi pa se med seboj ločijo predvsem v zahtevnosti terena in v potrebni smučarski tehniki za varno smuko. Alpinistični smučarji (sprva so se imenovali tudi ekstremni smučarji) uporabljajo sedemstopenjsko težavnostno lestvico za ocenjevanje zahtevnosti spustov, običajni turni smučarji zasedajo spodnji dve mesti na tej lestvici.

Oprema

Osnovna oprema

Smuči in palice so enake kot pri alpskem smučanju.

Turnosmučarski čevlji so kombinacija gorniških čevljev in alpskih smučarskih čevljev. Hoja po snegu je v njih prijetnejša kot v planinskih čevljih, smučanje pa je zaradi slabšega oprijema noge slabše kot v alpskih smučarskih čevljih.

Psi so sintetične kože, ki se jih pritrdi na spodnjo stran smuči. Njihove dlake so obrnjene tako, da dovoljujejo le drsenje naprej, na pa nazaj in tako omogočajo učinkovito vzpenjanje. (ime psi izvira iz dobesednega prevoda iz nemščine (Seehund = morski tjuljenj), saj so sprva uporabljali kar kože tjulnjev).

Turne vezi v smučarskem položaju delujejo tako kot alpske, torej fiksirajo čevlji na smučko in se odprejo ob vseh možnih padcih, v položaju za hojo pa dovoljujejo dvigovanje pete. Lahko imajo tudi enega ali več podstavkov na peti, t.i. **pručki**, ki hojo še dodatno olajšajo. K vezem spada jo še **srenači**, nekakšne smučarske dereze, ki med vzponom preprečujejo zdrsavanje na poledelih pobočjih.

Varnostna oprema

Cepin je krampu podobno orodje, ki

ga zapičimo v sneg ali led pri hoji oz. zdrsu.

Dereze so priprava z ostrimi konicami za na čevlje. Potrebujemo jih na poledenih pobočjih.

Lavinska žolna je majhna sprejemno-oddajna radijska postaja, ki pomaga pri iskanju v primeru plazu. Seveda pomaga le, če je prižgana.

Snežna lopata, ki jo uporabimo za preverjanje trdnosti snežne oddaje ali za odkopavanje zasutega prijatelja.

Poleg tega pa spada med opremo še primerna obleka, zemljevidi, kompas, hrana in pijača, rezervna oblačila ...

Nevarnosti

Na turnega smučarja prežijo številne nevarnosti. Najpomembnejši so zdrsi in plazovi. Nevarnost za plazove se začne takoj po sneženju. Obratno pa za zdrs nevarna pobočja nastanejo pri skromni snežni odeji, najnevarnejši so grebeni in slemena. Zdrs lahko predvidimo in ga preprečimo z ustrezno opremo in izurjenostjo, plaz pa ni mogoče natančno napovedati. Bistveni dejavniki za nevarnost plazov so: poraslost in razčlenjenost pobočij, nagib pobočja, stran neba, smer in hitrost vetra, višina novozapadlega snega, vrsta novozapadlega snega, intenzivnost sneženja, temperatura in zgradba snežne odeje.

PRIROČNIKI

Igor Jenčič: Slovenija Turnosmučarski vodnik

Borut Černivec, Andrej Terčelj: Skrivnosti nedotaknjenih strmin.

Miro Černivec, Ciril Praček: Turni smuki.

IZ TABORNIŠKE PESMARICE **Bubi**

Ko človek prelista taborniško pesmarico ugotovi, da se je "uradnih" taborniških pesmic v vsej petdeset (in še malo) letni zgodovini naše Zveze nabralo precej malo. Jaz jih naštejem 23. Od teh jih 6 izvira iz predvojnih taborniških organizacij, 4 ali 5 jih je nastalo kot himna zadnjih taborniških akcij (zleti, Pow wow, ROT, mnogoboj), ostale pa so prispevali Janez Hvale, Marjan Moškon, Gojmir Lešnjak in Ivo Štajdohar. Takole čez palec bi se reklo, da je povprečna starost avtorjev pesmi, ki se danes še pojejo, tam okoli 50-60 let. Nič kaj opogumljajoč podatek za naše mlade upe.

Spomin na tabor

Avtor: Janez Hvale - Fonza
Izvajal: KUD Vladko Mohorič

A D
Sonček kuka skozi oblake,
h E A
prebudi zaspane junake.

D
Pred šotori v vrsti stojijo,
h E A
da oceno dobro dobijo.

Vonj po žgancih, mleku priplava,
v želodcih lakota prava,
brž na zajtrk urno veselo,
potlej pa nas že čaka delo.

D A
Za medvedke gozdna šola,
E A
kjer naučijo se prav vse,
D A
a čebelice so danes
E E₇
lov se na lisico šle ... Šle.

Na poziv za nove melodije, ki je bil objavljen v zadnjem Taboru, se ni javil nihče, zato objavljamo pesmico, katere besedilo še ni bilo objavljeno nikjer, je pa skladnica posneta na CD-ju z 12. zleta v Tolminu.

Pesmica je pisana v A-duru, kar je za petje včasih nepraktično. Če je vse skupaj za vas prenizko ali previsoko, transponirajte akorde v C (A gre v C, D v F, h v d in E v G) ali kak drug dur (glej Tabor 10/2004). Sheme akordov vam prilagamo, E7 akord v dveh - težji in lažji - različicah.

Ritem je, kot se za otroško pesmico spodobi, dvočetrtinski. Prvi del igramo bolj tekoče, v refrenu pa poskušamo poudarjati base na vsako polno dobo. V praksi bi to pomenilo, da prvi del igramo razloženo, drugega pa v stilu bas s palcem - akord s kazalcem, sredincem in prstancem.

Še to - pesmica je krasen primer za učenje petja v terciah. S čisto malo talenta vam ob poslušanju CD-ja to ne bo težko.

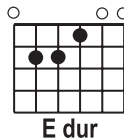
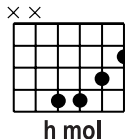
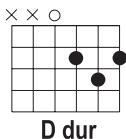
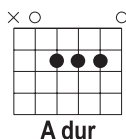
Odlomek najdete tudi na spletu na naslovu http://pesmarica.rutka.net/mp3/spomin_na_tabor.mp3.

In zvečer, ko plamen ugaša,
tiho v gozdu tabor zaspi.
To je zgodba naša in vaša,
vsako leto se ponovi.

Za medvedke gozdna šola ...

In zvečer, ko plamen ugaša,
tiho v gozdu tabor zaspi.
To je zgodba naša in vaša,
vsako leto se ponovi.

La, la, la ...
To je zgodba naša in vaša,
vsako leto se ponovi.
D E A
Vsako leto se ponovi.

Sestri Odgovarjata Sotrpinom

Živijo, pa sva spet tu, vam na uslugo in zaradi vas. Nekaj pisem ste nama celo namenili, pa nič zato, saj to pomeni, da težav le ni toliko, kot se zdi ali pa so tiste sorte, ko se samo odločiš s preprostim da ali ne.

ZDRAVO, ZDRAVO, ZDRAVO!!!

Kuhla in kahla, resnično rabim vajino pomoč, saj se zadnje čase ukvarjam le še s svojimi problemi, ki jim kar ni konca ne kraja.

1. Visoka sem 171 centimetrov in tehtam kar 58 kilogramov! Vem da sem predebela, a nič ne pomaga. Poizkusila sem že vse vrste stradanj, ki jim pravijo diete, a hrana me vedno znova premami. Kaj naj storim???

2. Zadnje čase imam v šoli veliko slabih ocen, saj se pri učenju preprosto ne morem osredotočiti na snov. Misli mi vedno znova odtavajo k drugim stvarim.

Posledica pa je, da mi starši težijo zaradi nekaj količkov v redovalnici in mi ne pustijo na zimovanje. Tega pa res ne smem zamuditi, saj sem rada tabornica in tam bo večina mojih prijateljev. Ne vem, kako naj jima dopovem, da si tega zelo, zelo, zelo želim!!!

Tabornica

ODGOVOR:

1. Ja, tole pa res nikamor ne pelje. Za svojo velikost imaš dokaj idealno težo, so ženske, ki bi ubijale zanjo, kaj šele za tvoje centimetre. Nič ne stradaj, jej, kar ti paše, vendar z ničemer ne pretiravaj. Seveda pa sta najpomembnejša gibanje ter pozitivno mišljenje. Ti si carica, ne dovoli si, da bi mislila kakorkoli drugače. Bodi ponosna nase.

2. To, kar si opisala pod drugi problem, je na žalost zelo tipičen in pogost vzgojni prijem novodobnih staršev. Gre seveda za absurd. V šoli se pa le bolj potruji, kajti če boš uspešna tam, boš bolj samozavestna in ti bo šlo bolje na vseh drugih področjih. Staršem pa omeni, da s tem, ko ti prepovedujejo zimovanje, ne delajo nič koristnega, saj se zato ne boš nič več ali bolje učila, kvečjemu slabše. Pa srečno.

K&K

Do prihodnjic lep pozdrav, pa še pišite kaj.

Piši in se riši s svojimi tegobami na TABOR, Rubrika SOS, Parmova 33, Ljubljana ali kuhla.kahla@gmail.com.

Zasujte naju in pričakujte jasno usmeritev - po možnosti rešitev.

WAAAZZZZAAAAPPPPP!!!! Tanja Mimović

Kdor jo pozna, ve, da njej nikoli, prav nikoli, ne zmanjka energije. Kot tabornica je aktivna v RKV Postojna in OO JPN, že vrsto let pa se resno ukvarja s plesom. Pleše v Plesni šoli Urška, včasih pa tudi sama sestavlja koreografije za svojo in druge skupine.

Kdaj si se začela ukvarjati s plesom?

Plešem od 5. razreda osnovne šole, ko sem začela trenirati v šolski plesni skupini. Pri 13 letih sem začela plesati v Plesni šoli Urška v Postojni, kjer plešem še danes. Dve leti sem bila članica plesne skupine Flash Team, ki je tekmovala med srednješolskimi POM-POM skupinami na tekmovanjih Šolske košarkarske lige.

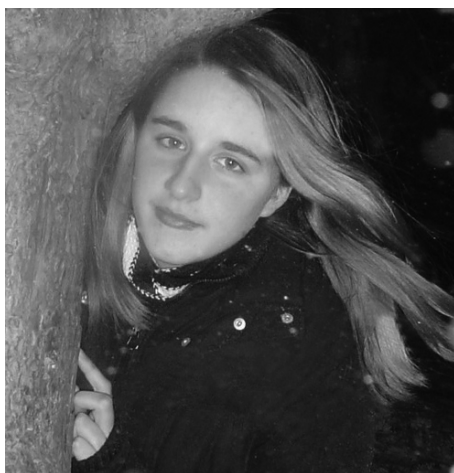
Kaj pa sploh plešeš?

Sprva sem plesala jazz balet in show dance, potem POM-POM in HIP-HOP, sedaj pa treniram le HIP-HOP. Vedno sem si želela plesati tudi latinsko-ameriške plese, vendar za to na žalost nisem imela pogojev. Nikoli se ne ve, mogoče pa me to še čaka J.

Plesati si začela čisto ljubiteljsko, sedaj pa z različnimi skupinami tudi tekmuješ. Kdaj in kako se je to začelo?

Moje prvo plesno tekmovanje je bilo že v osnovni šoli, ko sem s skupino tekmovala v "Show" kategoriji na nekem območnem tekmovanju. Prvo leto pri POM-POM skupini smo dosegle 3. mesto na območnem in 7. mesto na državnem tekmovanju. S plesno šolo smo začeli tekmovali lani, ko smo se z veliko HIP-HOP formacijo, v kateri je sodelovalo 15 plesalcev, udeležili državnega tekmovanja in dosegli 8. mesto.

Z veliko formacijo se bom tudi letos udeležila državnega tekmovanja, z malo formacijo (7 plesalcev) pa se bomo na državno tekmovanje poskušali uvrstiti z nastopom na enem od 6 kvalifikacijskih turnirjev. Tekmujem tudi v plesnem paru in s solo koreografijo.

Konec februarja greš v Združene države, kjer se boš učila plesa. Lahko poveš kaj več o tem?

S trenerko se za 10 dni odpravljava v New York, kjer se bova učili novih stilov. To bo potekalo dvakrat do trikrat na dan, kjer ves čas potekajo treningi pri različnih koreografih. **Poznamo te kot aktivno tabornico, opravljala si razne funkcije ...**

Tabornica sem 6 let. Želela sem postati vodnica in že naslednje leto sem opravljala funkcijo pomočnice vodnice, eno leto sem bila vodnica pod mentorstvom, eno leto pa "samostojna" MČ vodnica. Potem sem bila le članica PP kluba, sedaj pa sem načelnica za MČ na območju JPN in članica komisije za MČ program.

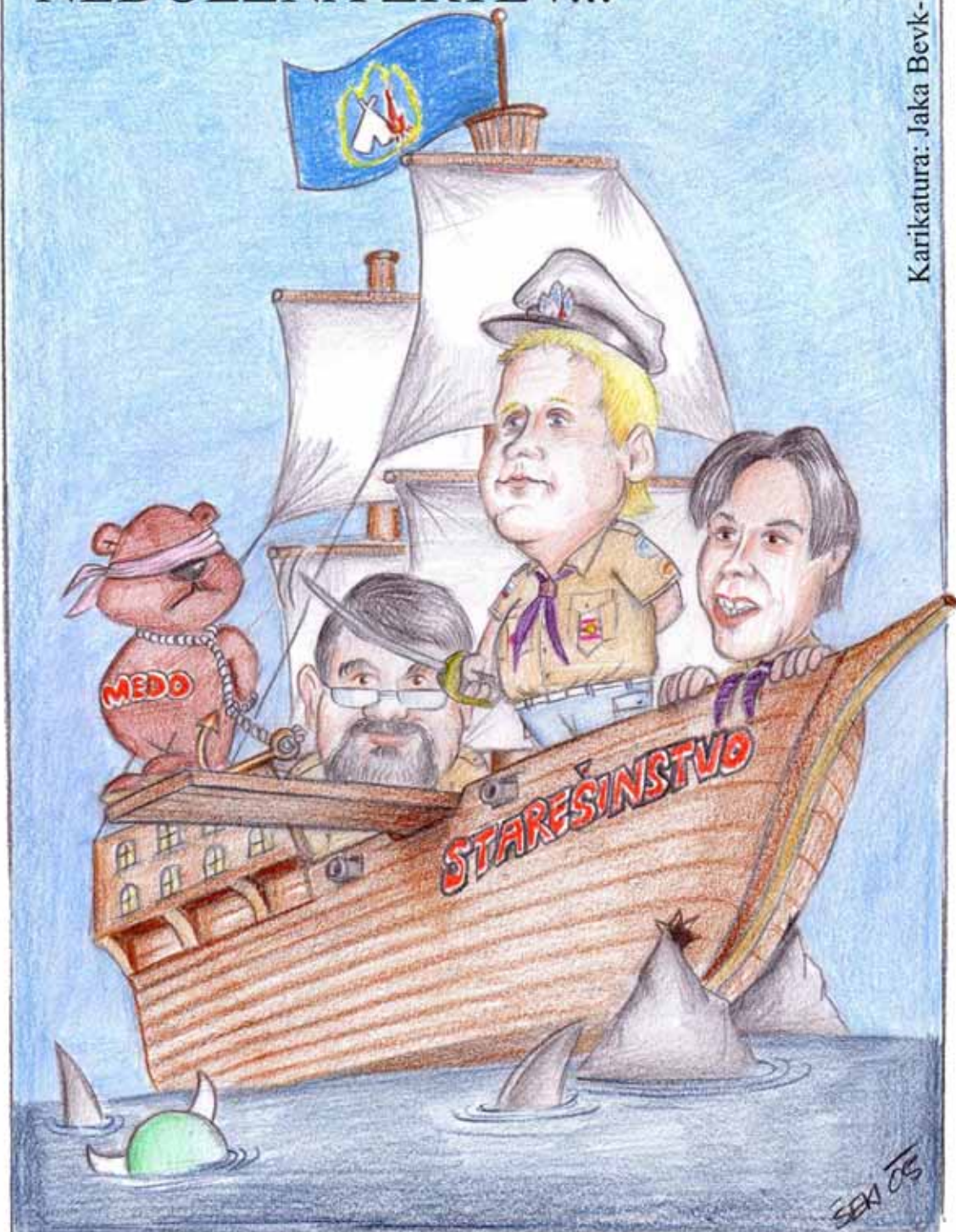
Kako pa ti uspeva ples in tabornike usklajevati s šolskimi obveznostmi?

Pred tekmovanji treniram vsak dan, včasih tudi dvakrat. Učim se ponavadi zgodaj zjutraj, preden grem v šolo. Taborniške sestanke imam ob petkih, akcije in posveti pa so tudi večinoma med vikendi, tako da se mi časovno vedno nekako izide. V šoli pa imam status športnika, kar mi je v veliko pomoč.

"Navadni smrtniki te izjemne (taborniške) energije ne bi razumeli."

NEDOLŽNA ŽRTEV...

Karikatura: Jaka Bevk-Šeki

Sergeja Bogovič - Sergy, foto: Blaž Verbič

Tvoje valentinovo

Čisto brez besed, idej in energije zrem v zadnje žarke toplega sonca. Sedim na železniški postaji in razmišljam o tem, kako bo nastal nov članek. Nenadoma me predrami prijatelj ter me posvari naj pohitim, ker bom sicer zamudila vlak.

Zaradi zasanjanosti bi skoraj zamudila vlak, a med pogovorom, kasneje na vlak, se mi končno začnejo rojevati ideje o članku, ki ga sedaj bereš.

Začnem takole: "Odpeljal bo vlak!" Velikokrat v življenju se nam priložnosti za to ali ono kar odpirajo, pa jih ne vidimo. Kakor vlak, ki lahko pred nosom odpelje.

In ker se ravno bliža tisti dan, ko drugemu pokažemo, da ga imamo radi in nam nekaj pomeni, je prav, da ga omenim tudi jaz, čeprav nisem največja zagovornica le-tega, saj moje prepričanje sloni bolj na misli, da moramo ljudem, ki so nam blizu in dragi, to izkazovati iz dneva v dan, v dejanjih, dokler so še tu - nam blizu in dragi.

Med takšnimi je bil tudi Sveti Valentin, katerega dobroto in ljubezen so prejeli mnogi živeči njega dni. Njegova dobrota in ljubezen je bil on sam, iz dneva v dan.

Tudi danes ga poznamo, vendar v drugačnem pomenu, bolj skomercializiranega. Še vedno sicer simbolizira ljubezen, dobroto; vendar je pri nas bolj znan v vlogi dneva zaljubljenecv - valentinovo.

Vse lepo in prav, a zaljubljen je lahko vsak. Zaljubljen v sonce, zaljubljen v delo, zaljubljen v družino, zaljubljen v barve, zaljubljen v prijatelje, zaljubljen v pravljice, zaljubljen v življenje . . .

Vsak od nas ima pravico biti zaljubljen in imeti rad. Ne skrivaj nečesa, kar ti veliko pomeni. Pokaži, da imaš enostavno rad, pa če je to le pogled, nasmeh, nežen objem ali stisk roke.

Piši pisemca, če te to veseli; obišči nekoga, če te to bodri in povej komu, da ga imaš rad, če te to osreči.

Ena od pesmi se poje: "Ljubi, ne čakaj, da ljubljen boš sam, nihče ti braniti ne more . . ."

Nihče ti ne more braniti! In če te dan kot je valentinovo osrečuje, si ga naredi vsak dan svojega življenja!

Kjer je volja, tam je pot

Tudi tokrat brez temu kotičku tako domače patetike in čustvenih izlivov ne bo šlo. Predstavljamo knjigo, kaj knjigo, človeka, o katerem kroži prenekatera zgodba. Sliši, kaj mu govorijo stene, sledi njihovim klicem in z Njegovim blagoslovom odpira nove dimenzije sodobnemu alpinizmu. Filozofija in psihologija ekstremizma hkrati.

"Če bi bil drugačen, to enostavno ne bi bil jaz, mar ne? Začutim skalo pod prsti, se preklopim v drug svet, svet svobode - gibanja po konicah prstov. Ko vstopiš nenavezan v steno, ko ni nikogar blizu, ko si sam; takrat se srečaš s samim s seboj, oblije te piš smrti. Brez smrti bi bilo življenje brez pravega pomena."

Dragi bralci, bili smo priče uvodu v poslednje dejanje izpovedi **Tomaža Humarja**. Ne bom ovinkaril, že sam naslov je dovolj zgovoren - **Ni nemogočih poti**. Kakor v naslovu, tako do zadnje besede in verjetno tako do svojega zadnjega diha - jasno, odločno, silovito in slikovito. To je preprosto On.

Tomaž Humar, edini potencialni kandidat za očeta te v oči bijoče avtobiografije, takole od daleč in čez prst spominja na Martin Krpana. Ko znova prebiram njegove zapise, se zdi, da je tudi sam malo pravljicična oseba. Ljudi, ujetih v rutino vsakdana, namreč kar tako nikoli ne pokliče veliki El Cap ali pa veličastna Daula. Plezalci seveda veste, o čem teče beseda. Da sta se oba klena Kranjca (milo rečeno) več kot dostojno postavila izzivom naproti, prav tako ne gre dvomiti. Slišal pa sem zanimivo anekdoto o tem, da kakor Krpan tudi Tomaž zna marsikateremu zvabiti kri izza nohtov. Še več, bojda je nekoč boljši polovici svojega sponzorja tako suvereno segel v

Jež svetuje, vi preberete:
Tomaž Humar, Ni nemogočih poti

roko, da se je nežna ženska dlan - nevajena surove, v znoju in krvi kaljene moči - vdala domala brez boja. Kako dolgo so se celile njene dlančne kosti, viri ne poročajo ...

Knjiga je živa zgodba, nore fotografije povedo več kot tisoč besed. S svojim formatom in celostno grafično podobo knjiga deluje estetsko in je prijetna za oko, kar se mi redko zapiše. Dasiravno nekateri grafični elementi delujejo tako, tako, halo, halo znano. Sponzor, naš večni, dobri in prijazni *spiritus agens?!*

**Bine
in
Dane**

Izlet v divjino

Bine: Luka Snoj
Dane: Peter Rink
Fotografije in oblikovanje:
Blaž Verbič

Nekega zimskega dne v megleni Ljubljani ...

Au, pazi kje hodiš ...
Ooo, Bine, to si ti!

Zdravo Dane.
Kako gre?

BUM!

Slabo ... Ta megla
me spravlja v obup.

Tudi jaz sem že
povsem obupan.
Kar zbežal bi od tu ...

Dobra ideja.
Spakirajva nahrbtnik
in greva v divjino!

Knjigo in čutaro se zbaši noter.
Mogoče nama pride prav.

Si vzel
zemljevid?

Ne - vzel sem
nekaj boljšega!

Če Bine ne bi vzel
medvedka bi bilo tudi
več prostora ...

Nahrbtnik je povsem poln.
Zagotovo nisva nič pozabila.

In tako sta začela s pakiranjem ...

Sine,
kam odhajaš?

Odhajam od doma oča.
V divjino grem ...

Takrat pa je prišel Binetov oče ...

Vem.
Pride čas ko moraš iti od doma.
Te povsem razumem sine.

S seboj pa vzami tale kompas.
Podaril mi ga je moj oče,
ko sem jaz odhajal od doma.

Vendar pazi -
to ni navaden kompas.
To je kompas za naviti!
Pred uporabo
ga navij!

Slišiš ptičke
kako pojejo?

Poglej kako lepo. Narava pa
svež zrak ... Glej! Se mi zdi da
se tam nekaj premika ...

In tako sta se podala v divjino.

V to smer morava!

Ne, tja je prej kazala tabla!

Poglejva na GPS, ki nama ga je posodil Ziga.

Ne dela, nima baterij.

Stran vržem to navlako. Imaš ti zemljevid?

Še bolj! Imam globus!!!

UAAU!!! Žepna izvedba!

Če kompas navijem je sever v tej smeri ...

... divjina pa je tam.

Končno sva na pravi poti.

Poglej, tam nekdo gre ...

Srečala sta deklica in fantiča ...

Seveda, Midva prihajava od doma.

V tej smeri pojdiva!

Pri hiši iz sladkorja pa zavijta desno!

Hvala. Adijo!

Zdravo. Midva sva Janko in Metka. Izgubila sva se v divjini in iščeva pot domov, za seboj pa spuščava drobtinice ... Poznata vidva pot domov?

Si prepričan da sva na pravi poti?

Seveda, kar tukaj naprej.

Nič več ne vidim. Kaj ko bi tukaj postavila bivak in prenočila?

Tukaj je mehka trava. Kar tukaj se utaboriva.

Aaa, ta divjina. Kako lepo sem spal.

Kaj pa je ta hrup?

IGRA

**Sergy,
narisala
Nasta**

Osliček, kdo te jaha?

Igra "Kdo te jaha, osliček?" je primerna že za mlajše otroke, kot so murni. Namenjena je spoznavanju in zabavi, sprostitvi, ko smo po raznih dejavnostih že utrujeni in nam pade koncentracija za delo.

Otroci sedijo na tleh v krogu. Enega določimo za oslička, ki se uleže na sredino kroga in glavo prekrije z rokami, tako da ne vidi, kaj se dogaja okrog njega. Nato vodja igre z mimiko rok pokaže na otroka, ki bo oslička zajahal. Določeni otrok se postavi nad oslička z razkorakom in ga vpraša: "Osliček, kdo te jaha?"

Osliček mora po glasu prepoznati tistega, ki ga jaha. V primeru, da ga prepozna, postane osliček tisti, ki je oslička jahal in igra se ponavlja toliko časa dokler se vsi ne zvrstimo, lahko pa jo ponavljamo še s spremenjenimi glasovi, tako da se na primer primemo za nos, ko govorimo ... Če osliček po glasu osebe ne prepozna, le-ta večkrat oslička vpraša: "Osliček, kdo te jaha?"

Otroci se med igro zabavajo in smejiijo. Poleg tega pa lahko opazujemo, kako dobro se skupina po glasovih in imenih med seboj pozna. Uživate v spoznavanju.

REBUS

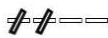
$$\text{H}_3\text{C}-\text{CH}_3$$

$$\downarrow$$
ETAN

+

$$\text{H}_2\text{C}=\text{CH}_2$$
+

$$\downarrow$$

+

(rešitev: valentin)

STRIC VOLK

Brrr, kako je zunaj mráz. Zima je pokazala pravi obraz in nas je sprejela v svoj hladni objem; pravzaprav vas, ker meni niti na misel ne pride, da bi pomolil nos iz svojega toplega brloga. Ker pa moji volčji zoblje ostanejo ostri samo, če jih stalno uporabljam, sem si zagotovil stalni dostop do interneta. Tako sem seznanjen z dogajanjem po svetu, še posebej pa spremljam meni najljubše peščenosrajčnike. Tam se namreč najde veliko tem, ki jih je potrebno oglodati. In ena, ki mi je padla v kremplje, je odvod članarine; pa ne višina, kot bi bralec morda pričakoval. Bolj me skrbi dejstvo (ki sem ga razbral iz ankete na Rutki), da več kot polovica članstva (oz. anketirancev, da bom bolj natančen) odvod članarine na ZTS obravnava zgolj kot obvezo oz. običajno prakso. Med vrsticami bi to prebral kot "plačujem nekaj, kar moram oz. ker so to počeli drugi, počnem tudi jaz". Nihče od te polovice se v resnici ne vpraša, zakaj plačuje odvod. Pa bi se morali!

Del članarine, ki jo rodovi odvedejo, je denar, ki ga prispevajo za delovanje Zveze tabornikov Slovenije. In organizacija (v tem primeru zveza društev) s tem denarjem upravlja. Logično vprašanje je, v čigavem interesu? Verjetno v interesu tistih, ki vanjo "vlagajo". Torej so rodovi, ki odvajajo članarino, ekonomsko rečeno, njeni "vlagatelji". In vlagatelji pričakujejo korist - dividende. Le-te so v našem primeru (ker smo neprofitni) naloge, ki jih "v zameno" izvaja ZTS. In te storitve so tiste, ki koristijo rodovom pri uresničevanju njihovih ciljev. Izhajajoč iz tega ne vidim nobene obveze in običajne prakse, ampak predvsem interes.

Sprašujem se sicer, kako si dobra tretjina anketirancev predstavlja polnopravno članstvo v ZTS? Je to zgolj želja, ali pa gre za jasno izražen interes vlagateljev? Če gre za slednje, potem si aktivno vlogo vlagateljev predstavljam kot konkretne predloge, jasna stališča in trd boj za uveljavitev svojih zahtev (ki izhajajo iz njihovih potreb). Ta pa v organizaciji trenutno ni prav izrazita. Ključno je torej poiskati interes in se preleviti v zvezo aktivnih vlagateljev. Tiste, ki pa dela članarine sploh ne odvedejo, bom oglodal na pomlad; moji zoblje so v živo še bolj ostri.

Stric volk

NAGRADNA KRIŽANKA

SESTAVIL: F. KALAN	MAJHNA BARKA	DELAVEC, KI EMAJLIRA	ENOTA ZA MOČ, TUDI WATT	KOŽNA BOLEZEN, GARJE	ELEMENT KORAKANJA		TABOR	DELAVEC V OLJARNI	NACE IGNAČ (DOMAČE)	NADLEŽNE ŽUŽELKE
GLAS PRI BEVSKANJU							NEIME- NOVANA OSEBA „HIŠA“, ZA AVTE			
GRENAK ZELIŠČNI LIKER										
KMET, KI ORJE, ORAČ						OKVIR SLIKE	KOKOŠJI „PRODUKT“, KEM ELE- MENT (Y)			
ČRTOMIR JUHANT		OVIRA, ZAPREKA OREHOVA POTICA							NAKLA- DALNIK	OČE
ILOVICA			STAVBA, V KATERI JE PARNI KOTEL							
HRAST S HRAPAVO SKORJO			DVORANA (ZASTAREL IZRAZ)	POLARNA ŽIVAL Z BRKI				ALBERTO TOMBA		
				AVTOR				NARAVA		
JEČA, ZAPOR						PEVKA KRAŠEVEC AGATHA (SL. OBLIKA)				
TABOR	NAŠA PEVKA (MARTA)	AM. OTOČNA DRŽAVA SLOVNOV ČEKAN						ALUMINIJ Z MORJEM OBDANO KOPNO		REČICA IN KRAJ PRI DOMZALAH
STROK, ZA ZOOLO- GIJO						CUNJAR				
DEFEKT						GLASBENA VAJLA ANTON RAVNIKAR				
IZREK, PREGOVOR				SEDMA ČRKA GRŠKE ABECEDA			KMET, KI ORJE, RATAR			
IME PISA- TELJICE PEROCI				NEKDANJI SLOVANSKI VLADAR			NEVAREN PLAZILEC			

Nagrajenci in nagradni razpis številka 2

Med poslanimi kuponi za nagradno križanko iz 1. številke smo izžrebali naslednje nagrajence, ki prejmejo knjižne nagrade: Jožica Heber, Trg 4. julija 66, 2370 Dravograd; Martin Justin, Iga Grudna 15, 1000 Ljubljana; Aleš Simončič, Celarčeva 31, 1000 Ljubljana; Neva Pančur, Krnica 45, 4247 Zgornje Gorje. Drogino nagrado prejme Katarina Kotnik Horvat, Brajnikova 31, 1000 Ljubljana.

Čestitamo!

Nagradni kupon pošljite najpozneje do 4. marca na naslov: Revija TABOR, Parmova 33, 1000 Ljubljana. **Obvezno na dopisnici.**

NAGRADNI KUPON - 2

Rešitve so:

ZADRUGA

Reševalec:

**Ali še vedno ne veste, kam boste šli na zimovanje
ali smučarski vikendi?**

**Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju, skupaj s
smučišči Vogel in Kobla, pravi
odgovor na vprašanje.**

**Ne odlašajte, čimprej pokličite 041/490 888
in si zagotovite prostor.**